

კვირის პალიტრა

აღმოაჩინე ყოველი კვირა

№30 (1513) ♦ 24 - 30 ივნისი, 2023 წ. ♦ ფანი 2 ლანი

სიახლე
კალიტრა L-ისგან
ყოველი ორშაბათიდან
ახალი წიგნი
სპეციალურ ფასად
▶ პრესის გარეშე

შიშვით შანსაუი

„რა გავლენა ექნება საქართველოზე რუსეთის გახვლას „მარცვლეულის შეთანხმებიდან“

გვ.25

გიორგი ვაშაძე:

„უკვე შეამხანეს კეზიაშვილისა და ბეზიაშვილის ფაქტორი“

გვ.6

ადაკო აღისაშვილი:

„ვაშაძე ბაჩაძე თვითგამოსაღებად პრეზიდენტ ალიაშვილს, ან „ნაციონალისტების“ გუნდის პრეზიდენტ შარვაშიძეს“

გვ.7

აკაკი ბობოხიძე:

„ნაციონალური მოძრაობა“ ბეზიაშვილის კი არა, დამარცხების ფორმულა“

გვ.7

რა თაბაში დიხყო

რუსეთა აფხაზეთში?!

გვ.8

რას ნიშნავს

რუსეთ-ჩინეთის ერთობლივი სამხედრო-საზღვაო წვრთნები

გვ.27

„ღიას, სააკაშვილი განიხილავოდა დაზვერვის თანამშრომლებად“

ექსკლუზიური ინტერვიუ
უკრაინის დაზვერვის ყოფილ შეფთან:
უკრაინაში ომზე, პუტინზე,
ქართულ-უკრაინულ პოლიტიკასა
და კა-გე-ბეს აგენტებზე

ნიკოლოზი მალაშვილი: „ჩვენ დაზვერვისა და კონტრდაზვერვის კადრების შერჩევა გვეკლებოდა. ამ სიაში აღმოჩნდნენ მიხეილ სააკაშვილი და პეტრო პოროშენკო. მათთან უკრაინული სპეცსამსახურები მუშაობდნენ, რომლებიც კა-გე-ბეს ექვემდებარებოდნენ. საბჭოთა კავშირი დაშლის პირას იყო, ამიტომაც ისინი უკრაინის უშიშროების სამსახურმა გადაიბარა. სააკაშვილმა გასაუბრება გაიარა, რეკომენდაციები მიიღო და საქართველოში გაემგზავრა... არსებობს საკითხები, რომლებსაც დღემდე გრიფი „საიდუმლო“ ადევს და იურიდიულ პასუხისმგებლობას ვერძნობ“

„საქართველოში, დამოუკიდებლობის 30-წლიან ისტორიაში, ლუსტრაციის კანონი რომ მიეღოთ, კითხვაზე პასუხი თავადაც გექნებოდათ“

„პუტინის თითქმის ყველა გეგმა ჩაუვარდა. ნღობა დაკარგა, „მეფემ“ თავისი სისუსტე აჩვენა; არმია დემორალიზებულია; ყველამ იცის, რომ შოიგუს შეპირებული ახალი არმია და სამხედრო კორპუსის მშენებლობა ზღაპარია. ეს ყველაფერი ზღბა უდიდესი სამხედრო დანაკარგების ფონზე. მხოლოდ ბახმუტ-სოლდარში 22 ათასზე მეტი კონტრაქტორი, „ვაგნერელი“, მოხალისე პატიმარი დაიღუპა“

„ვვარაუდობთ, რომ ჩვენ, უკრაინელები, მილიონიან არმიას შევკრებთ, ეს კი დიდი ძალაა“

გვ.4,5

ჭეინ ოსტინი

წიგნის სპეციალური ფასი
16ლ

ტომი 1
ამპარტავნობა და ამოჩემა
გონება და გრძნობა
სანდიტონი
გონების ხმა
მენსფილდ-პარკი

24 ივლისიდან 31 ივლისამდე
იკითხეთ ბიბლუსის ფილიალებსა
და პრესის ჯიხურებში

კაბიანი „ვაბლო უსკობანი“ ანუ ვინ არის ბონჯომედი ხათუნა?!

გვ.30

გაგულ-დედული სუნიამედი აღუბანი

გვ.15-18

სუვერკუპონი!
ამოჭარი, შაბროვა, ააწყვი!
დაზოგე 30 ლარი

და მიიღე სასწრაფო ფასდაკლება „ბილუსის“ წიგნის მაღაზიაში!
ააწყვი წიგნის 4 ნაწილად დაშლილი ყდა

დიდი N2

60/30

მხოლოდ „კვირის პალიტრის“ მკითხველისთვის!

დიდება უკრაინას!

პირობის თემა

„გესმის, როგორ ვაშაქვს ბავშვობიდან უნდა“

„სტრატეგია აღმაშენებელი“ „ნაციონალური მოძრაობასთან“, მიხეილ სააკაშვილის პარტიასა და ყველა თაობის პატრიოტ, პროფესიონალ პირებთან ერთად ვინცეზებ გამარჯვების, ცვლილებების და ივანიშვილის რუსული რეჟიმისგან გათავისუფლების მოძრაობას. ვქმნით გამარჯვების პლატფორმას, რომელსაც წლებია, ელოდებიან საქართველოს მოქალაქეები. მისი მთავარი საზრუნავი იქნება საქართველოს მოქალაქე, მისი პრობლემების მოგვარება, NATO-სა და ევროკავშირში გაწევრების დაჩქარება, დეოკუპაცია და ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა... დღეს საქართველოში ორი იდეა ებრძვის ერთმანეთს — ამბიციური, რეფორმებსა და პროგრესზე ორიენტირებული რეგიონის ლიდერი, ერთიანი, ძლიერი საქართველოს იდეა და რუსეთზე ორიენტირებული, მაჩანჩა და ოლიგარქიულ ჭაობში ჩაძირული საქართველოს იდეა“, — განაცხადა გიორგი ვაშაძემ ლევან ხაბეიშვილთან ერთად გამართულ პრესკონფერენციაზე, სადაც ახალი პლატფორმის შექმნა ოფიციალურად დაადასტურეს. მათი თქმით, პროდასავლური ორიენტაციის პარტიებისთვის მათი კარი ღიაა, მაგრამ ფაქტია, რომ ჯერ მათთან გაერთიანებას არავინ აპირებს, მათ შორის არც ჯაფარიძე და ხოშტარია, რომლებიც ვაშაძის პარტნიორები იყვნენ. საინტერესო ის არის, რომ ვაშაძეს გაერთიანების წინა პირობად პრემიერობის კანდიდატად საკუთარი თავი ჰქონდა დასახელებული. მიიღო თუ არა მან ეს გარანტია, ამ კითხვაზე პირდაპირ პასუხს არ სცემს, მაგრამ მეორე საკითხია, რის სანაცვლოდ დათმო მან საკუთარი პარტია, რადგან 2024 წლის არჩევნებისთვის ვინმესთან გაერთიანება მის პარტიაში ჩანერას ნიშნავს. და, თუკი მას ეს მხოლოდ პარლამენტში გარანტირებულად მოხვედრისთვის სჭირდებოდა, რა თამაშს თამაშობს „ნაცმოძრაობა“, ერთი მხრივ, შიდაპარტიული თვალსაზრისით და მეორე მხრივ იბადება კითხვა, არის თუ არა ეს ორპოლუსიანობის განმტკიცებისთვის გადადგმული ნაბიჯი, რადგან პროდასავლური ოპოზიციური სექტორის მხოლოდ „ნაციონალურთან“ გაერთიანება ზუსტად ამას ნიშნავს. ამ გაერთიანების ნარატივი, ფაქტობრივად, ეს იყო, ვინც ჩვენთან არ არის, ჩვენი მტერიაო. ეს არის ის საკითხები, რაზეც ბოლო დღეების პოლიტიკურ ხმაურიან თემებზე პოლიტიკის ანალიტიკოს ბიძა სხნაშვილთან ვსაუბრობთ.

„ვაშაძეც ძალიან ამბიციურია და „ნაცმოძრაობაც“, მაგრამ დღემდე მათგან რაღაც პოზიტიური არ გვიხილავს. ისინი მუდმივად ქმნიან რაღაც სუპერიმედს, რაც მუდმივად იმედგაცრუებით მთავრდება“

— ვფიქრობ, ეს ყველაფერი სერიოზულს არაფერს ნიშნავს, რადგან ელექტორალური სურათი არ იცვლება — „ნაციონალური მოძრაობას“ ამომრჩეველი არ ემატება. უბრალოდ, მათ პიარის საშუალება მიეცათ, რომ რაღაც გაერთიანებას აკეთებენ, რომ მარტო არ არიან. ცხადია, ეს მათთვის დივიდენდია, მაგრამ არცთუ ისე მნიშვნელოვანი. რაც შეეხება კონკრეტულ პირებს, შესაძლოა ვაშაძემ და კიდევ რამდენიმემ კონკრეტული სარგებელი მიიღონ, რადგან „სტრატეგია აღმაშენებლისთვის“ ბარიერის გადალახვა პრობლემატურია და ამ კოალიციაში შესვლით 2-3 კაცი მაინც იხეირებს. საერთო ლანდშაფტში, პოლიტიკურ მოზაიკაში ეს ბევრს არაფერს ცვლის, რადგან „ნაციონალური მოძრაობას“ ელექტორალური ზრდის, განვითარების პოტენციალი არა აქვს, ერთგვარი ჩაკეტილი სისტემაა. აქედან გამომდინარე, ვერ ვიტყვი, რომ ეს ისეთი სერიოზული რამ არის, რაც პოლიტიკურ ბაზარზე ძვრებს მოახდენს.

— ძალიან ამბიციური მიზანი დაასახელეს, რომ ქმნიან „გამარჯვების პლატფორმას“. ლოგიკურად ეს იმას გულისხმობს, რომ ყველა სხვა, ვინც მათ პლატფორმაზე არ იქნება, დამარცხებისთვის არის განწირული. ეს

არსებულ პოლიტიკურ სიტუაციაში რამდენად მომგებიანია და რაც მთავარია, ამის შესრულების შანსი რამდენად აქვთ? ფაქტია, რომ ამ პლატფორმაზე ჯერ მხოლოდ ხაბეიშვილი და ვაშაძე არიან.

— ვაშაძეც ძალიან ამბიციურია და „ნაცმოძრაობაც“, მაგრამ დღემდე მათგან რაღაც პოზიტიური არ გვიხილავს. ისინი მუდმივად ქმნიან რაღაც სუპერიმედს, რაც მუდმივად იმედგაცრუებით მთავრდება. ახლაც იმის საფუძველი, რომ მათი ეს ულტრაოპტიმიზმი გამართლდება, ნამდვილად არა გვაქვს.

— ცოტა ხნის წინ იყო ჯაფარიძე-ვაშაძე-ხოშტარიას სამუხალოს „ნაციონალურთან“ გაერთიანების მოლოდინი, მაგრამ ახლა ეს სამეფული გაერთიანებაზე უარს ამბობს. თქვენი აზრით, რა მოხდა მათ შორის?

— ვფიქრობ, ლოგიკურია მათი განწყობილება, რადგან „ნაციონალურთან“ გაერთიანება, გრძელვადიან პარტიულ პრიზმაში რომ გავხედოთ, დამაზიანებელია ნებისმიერი პარტიისთვის. რატომ? იმიტომ, რომ პარტია იდენტობას კარგავს. როდესაც შენ მიდიხარ ისეთ პარტიასთან, რომელიც შენზე განუზომლად ძლიერია და მისი მიზიდულობის არეალში ხვდები, ბუნებრივია, იდენტობას კარგავ და

ამის შემდეგ შენი პარტია, ფაქტობრივად, აღარ არსებობს. ასე რომ, არაფერი კარგი ამაში არ არის. როგორც ჩანს, ჯაფარიძე და ხოშტარია ცდილობენ შეინარჩუნონ ინდივიდუალური სახე და, ბუნებრივია, ერიდებიან ასეთი ტიპის ალიანსებს.

— ვაშაძის გადაწყვეტილება გასაგებია, ბოლოს და ბოლოს, პარლამენტში გარანტირებულად მოხვდება. „ნაცმოძრაობას“ რაში აწყობს, რომ დაუთმოს ადგილი, რას აძლევს ვაშაძე „ნაციონალურს“? მით უმეტეს, რომ პარტიაში მუდმივად უკმაყოფილებაა, პარტიის გარეშე ხალხი ჩასვს სიაში, მათ კი, ვინც მუდმივად პარტიულ საქმიანობაშია ჩართული, სისი გარეთ ტოვებენ.

— კი ბატონო, თვითონაც შევა და შესაძლოა 2-3 კაციც შეიყვანოს. ეს მოხდება, მეტი არაფერი. რაც შეეხება „ნაცმოძრაობის“ ინტერესს, ეს მხოლოდ და მხოლოდ ერთიანობის დემონსტრირებაა. „ნაციონალური მოძრაობის“, ისევე როგორც „ქართული ოცნების“ ინტერესში, ორპოლუსიანობის შენარჩუნებაა. ორივე ამისგან იღებს სარგებელს, მათ ეს აერთიანებთ. ეს არის „ნაციონალურის“ დივიდენდი, მეტი არაფერი. იმისთვის, რომ ორპოლუსიანობა შეინარჩუნონ, ოპოზიციის მხარეს არ უნდა იყოს სხვა ძალა და „ნაცმოძრაო-

ბა“ მზად არის, საკუთარი მანდატებიც კი მისცეს სხვა პარტიის ლიდერებს პარლამენტში მოსახვედრად, რათა სხვა არ გაძლიერდეს, რამე არ გააკეთოს.

— მოახერხებს ამას ვაშაძის პარტიაში გაერთიანებით?

— ეს უკვე დანარჩენ პოლიტიკურ პარტიებზეა დამოკიდებული, რამდენად მოახერხებენ დიდ ბაზარზე გასვლას, რასაც შეეძლება ამომრჩეველი, რომელსაც არ უნდა არც წარსული, „ნაცმოძრაობის“ სახით, და არც აწმყო, „ოცნების“ სახით. ასეთი ძალიან ბევრია. ამიტომ პარტიულ-მა სექტორმა შესაბამისი შეთავაზება უნდა გააკეთოს, რათა დაარწმუნოს ეს ხალხი, რომ აზრი აქვს მათზე არჩევანის გაკეთებას.

— ოპოზიციური სექტორის შეთავაზება ჯერ მხოლოდ ის არის, რომ არ აპირებენ „ნაციონალურთან“ გაერთიანებას. ეს საკმარისია თუნდაც იმისთვის, რომ საზოგადოების ყურადღება მიიპყრონ? გარდა იმისა, რომ ამბობენ, არ ვერთიანდებით, მათი ნარატივი და მესიჯი უკვე „ნაციონალურის“ იდენტურია. ასეთ სიტუაციაში როგორ უნდა აჩვენონ საზოგადოებას საკუთარი განსხვავებულობა?

— „ნაციონალურთან“ გაერთიანებაზე უარი ნამდვილად სწორი პოლი-

პირობიდან პირობამდე

უზბეკეთის პრემიერი საქართველოში

საქართველოს უზბეკეთის რესპუბლიკის პრემიერ-მინისტრი აბდულა არიპოვი ეწვია, რომელსაც საქართველოს პრემიერმა ირაკლი ლარიბაშვილმა უმასპინძლა. „მსურს კიდევ ერთხელ დაეუდასტურო ჩემს ძვირფას კოლეგას, რომ ძალზე ვაფასებ ჩვენს ქვეყნებს შორის მეგობრულ ურთიერთობას, რომელიც მუდმივად ვითარდება და უზბეკეთის პრემიერის დღევანდელი ვიზიტიც ამის დადასტურებაა“, — განაცხადა ლარიბაშვილმა შესვენების შემდეგ.

აბდულა არიპოვი ქართველ პრემიერს გულთბილი მიღებისთვის მადლობა გადაუხადა და აღნიშნა, რომ ეს შესვენება ლოგიკური გაგრძელება იყო ქვეყნებს შორის იმ დიალოგის, რომელიც შარშან დაიწყო

უზბეკეთში ლარიბაშვილის ოფიციალური ვიზიტისას. „საქართველოში ჩამოსვლის პირველივე წუთებიდან ვიგრძენით ქართველი ხალხისთვის დამახასიათებელი ტრადიციული სტუმართმოყვარეობა და გულწრფელი პატივისცემა“, — განაცხადა აბდულა არიპოვი.

პოლონეთის პრემიერი

17 ივლისს საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში კლინიკა „ვივაშვილი“ ინციდენტის გამო პოლონეთის ელჩი დაიბარეს. რადგან მარიუშ მაშკვიციჩი პოლონეთში იმყოფებოდა, საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში ელჩის მოვალეობის შემსრულებელი მარიუშ პიეტრუკი მივიდა.

შეგახსენებთ, ქართული მხარის ინფორმაციით, პოლონელმა ექიმმა ქვეყნის მესამე პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილისგან აღებული ნიმუშების გატანა მალულად სცადა. უწყებამ შესაბამისი ვიდეოკადრები გაავრცელა. სამინისტროს ინფორმაციით, ბატონო უკთან შესვენებაზე ქართულმა მხარემ აღნიშნა, რომ პოლონელ მედიკოსთა მისიაში შემაჯავლი ერთ-ერთი ექიმის საქციელი გაუგებრობას, შემფოთებას იწვევს და

მთელ პროცესს სანდოობას უკარგავს. სამინისტროსვე ცნობით, თავის მხრივ, პოლონელმა დიპლომატმა აღნიშნა, რომ იგი არ არის ინფორმირებული, თუ რამ გამოიწვია პოლონელი ექიმის საქციელი.

მოგვიანებით განცხადება გაავრცელა პოლონეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ, რომელშიც უწყება იმედოვნებს, რომ თანამშრომლობა უცვლელად გაგრძელდება. „თბილისში, „ვივაშვილის“ კლინიკაში, პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილთან პოლონელი ექიმების ვიზიტის დროს, რომლის მიზანი იყო ყოფილი პრეზიდენტის დახმარება, მოხდა შეთანხმებასთან შესაბამისი, განუზრახველი და გაუთვალისწინებელი ინციდენტი, რაც დაუყოვნებლივ გაირკვა ადგილზევე და შემდეგ განიმარტა საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრთან შესვენებისას“, — ნერია განცხადებაში.

„არასრულწლოვანს 14 წლის ასაკიდან შეუძლია მიმართოს სასამართლოს საკუთარი უფლებების დასაცავად“

გაზეთ „ვიკის პალიტიკაში“ გრძელდება სამოქალაქო საკითხებზე კითხვების გამოგზავნა. ჩვენი ერთგული მკითხველების შეკითხვებს უპასუხებს საადვოკატო ფირმის დამფუძნებელი პარტნიორი, თსუ-ის სისხლის სამართლის მიმართულების დოქტორანტი, იურისტი **მანანა გურგენიძე**:

— როცა ბავშვი არის ოჯახში ძალადობის მსხვერპლი, როგორ უნდა დაიცვათ არასრულწლოვანი მოძალადე მშობლისგან?

— ასეთ დროს აუცილებელია სასწრაფოდ დარეკოთ 112-ში და აცნობოთ ფაქტი. არასრულწლოვანზე ძალადობის კვალის არსებობისას სასამართლო უფლებამოსილია დროებითი ღონისძიების სახით მოძალადე მშობლისაგან არასრულწლოვანი გააცალკეოს. არასრულწლოვანის წარმომადგენლის უფლების საკითხის განხილვისას გათვალისწინებული უნდა იქნეს ის გარემოება, რომ მოძალადე მშობლისათვის წარმომადგენლის უფლების დატოვება საზიანოა არასრულწლოვანის ინტერესებისათვის. დაუშვებელია მშობლებისათვის არასრულწლოვანზე ერთობლივი მეურვეობის დატოვება, თუ არსებობს მასზე ერთ-ერთი მშობლის ძალადობის საფუძველიანი ვარაუდი. არასრულწლოვანს 14 წლის ასაკიდან უფლება აქვს მიმართოს სასამართლოს საკუთარი უფლებების და კანონიერი ინტერესების დასაცავად. ამ შემთხვევაში სასამართლო ნიშნავს საპროცესო წარმომადგენელს და განიხილავს საქმეს. არასრულწლოვან მოსარჩელეს უფლება აქვს არ დაეთანხმოს თავის საპროცესო წარმომადგენელს და თვითონ დაიცვას თავი. დაუშვებელია ოჯახურ დანაშაულებით დაკავშირებით არასრულწლოვანი მოწმისა და დაზარალებულის დაკითხვა, აგრეთვე დამცავი ან შემკავებელი ორდერის გამოცემისას ოჯახში ძალადობის არასრულწლოვანი მსხვერპლის გამოკითხვა (მისგან ახსნა-განმარტების მიღება) სავარაუდოდ მოძალადე მშობლის (მშობლების) თანდასწრებით; დაუშვებელია სისხლის სამართალწარმოების პროცესში არასრულწლოვანის კანონიერ წარმომადგენლად იმ პირის ჩართვა, რომელიც სავარაუდოდ მოძალადეა, ან რომლის მიკერძოებულობასთან დაკავშირებით არსებობს ეჭვი ამ პირსა და მოძალადე ოჯახის წევრს შორის არსებული ურთიერთობის ხასიათიდან გამომდინარე; ასევე, მისთვის (შათვის) არასრულწლოვანის მიერ მიცემული ჩვენების გაცნობა ან გადაცემა. არასრულწლოვანზე ოჯახში ძალადობის ფაქტის გამოვლენის და მასზე რეაგირების მიზნით შესაბამისი ორგანოებისათვის მიმართვის ვალდებულება აკისრია ყველას: სამედიცინო დაწესებულებას, სასწავლო და საღმრთლო დაწესებულებებს, საჯარო სამართლის იურიდიულ პირს, სოციალური მომსახურების სააგენტოს, მეურვეობისა და მზრუნველობის ორგანოს, აგრეთვე, კანონმდებლობით გათვალისწინებულ ბავშვთა დაცვის მიმართვიანობის (რეფერირების) პროცედურებში ჩართულ სხვა შესაბამის დაწესებულებებს და მათ უფლებამოსილ თანამშრომლებს.

არ არის მხოლოდ მშობლის მიერ შეფასება და აუცილებელია სასამართლოს თანხმობა. რაც შეეხება განკარგვას, განკარგვა გულისხმობს ნივთის გასხვისებას. მაგალითად, ბავშვის საკუთრებაში არსებული სახლის გაქირავებისათვის მშობელს სასამართლოს ნებართვა არ სჭირდება. მოქალაქეებისათვის მარტივი შესაფასებელი იქნება, თუ მარტივად განსაზღვრავთ, რომ განკარგვა არის ისეთი ქმედება, რომლის შედეგადაც ბავშვი კარგავს ქონებაზე საკუთრების უფლებას. მას შემდეგ, რაც დავადგინეთ, რა შემთხვევაში სჭირდება პირს მოსამართლის თანხმობა, განვიხილოთ, თუ როგორ უნდა მოვიპოვოთ იგი. ყველაზე მარტივი და სწორი გზა არის შესაბამისი კომპეტენციის იურისტისთვის მიმართვა. თუმცა, თუ პირი მაინც თავად გადაწყვეტს დასახლებული თანხმობის მოპოვებას, მნიშვნელოვანია, რომ განსაკუთრებული ყურადღება დაუთმოს სასამართლოსათვის მიწოდებულ ინფორმაციას. მოქმედი კანონმდებლობით, არ არის შემუშავებული სპეციალური ფორმა, რის მიხედვითაც უნდა მოხდეს სასამართლოსთვის მიმართვა ქონების გასხვისებაზე სასამართლოს თანხმობის მოპოვების თაობაზე. შესაბამისად, პირს შეუძლია მიმართვა განცხადების ფორმით. განცხადებაში პირმა ტექნიკური დეტალების გარდა, უნდა აღწეროს ბავშვის ქონება და დასაბუთოს მისი განკარგვის აუცილებლობა და ასევე ბავშვის საჭიროებები, რომელთა დაკმაყოფილებასაც მოხმარდება მიღებული სარგებელი. დასახელებული საკითხი წარმოადგენს განცხადების რთულ ნაწილს და კვლავ გავიმეორებ, რომ უმჯობესია, მაინც უზრუნველყოთ ადვოკატის ჩართულობა. სასამართლოს უნდა მიეწოდოს ინფორმაცია, თუ რა ქონება აქვს ბავშვს, ქონების რა ნაწილის განკარგვა სურს მშობელს და რაც მიაგვარია, რატომ არის აუცილებელი და მიზანშეწონილი აღნიშნული ქონების განკარგვა ბავშვის საუკეთესო ინტერესის დასაცავად. მსგავსი საფუძველი შესაძლოა იყოს, მაგალითად, ბავშვისთვის ახალი, უკეთესი ბინის ყიდვა, ან ბავშვის აუცილებელი საჭიროებების დაკმაყოფილება, რასაც მშობელი ქონების გაყიდვის გარეშე ვერ ახერხებს. აუცილებელია, განცხადებას თან დაუერთოთ აღწერილი ფაქტობრივი გარემოების დამადასტურებელი მტკიცებულებები. სასამართლო სწორედ მითითებული გარემოებებისა და წარმოდგენილი მტკიცებულებების გამოკვლევის შედეგად დაადგენს, ქონების გასხვისება შესაბამისა თუ არა არასრულწლოვანის საუკეთესო ინტერესებს და აღნიშნულზე განაცხადებს თანხმობას, ან უარს.

თა ხურცილავა

სხვა ინტერესები, რომლებსაც პრიორიტეტულად განსაზღვრავს მშობელი ამ კოდექსის, საქართველოს კონსტიტუციის, ბავშვის უფლებათა კონვენციის, მისი დამატებითი ოქმებისა და საქართველოს სხვა საერთაშორისო ხელშეკრულებებისა და ბავშვის ინდივიდუალური მახასიათებლების შესაბამისად, მისი მონაწილეობით და მისი მოსაზრების გათვალისწინებით. მიუხედავად აღნიშნულისა, აუცილებელია მოვიხილოთ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის დანაწესი, რომელიც აკონკრეტებს, რომ ბავშვის საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთის და 1.000 ლარზე მეტი ღირებულების მოძრავი ნივთის მისი მშობლის ან სხვა კანონიერი წარმომადგენლის მიერ განკარგვა დასაშვებია ბავშვის საუკეთესო ინტერესების შესაბამისად, სასამართლოს თანხმობის საფუძველზე. შესაბამისად, ბავშვის ქონების განკარგვისას საკმარისი

სანამ სტომატოლოგთან დახვებით

„ჩემს სფეროსთან დაკავშირებულ წუხილზე მიიწვინებოდა გავამხვილებელი ყურადღება. არაერთი რუსი პაციენტი მიყვება (ქალიც და კაციც), რომ ჰყავს ქართველი სტომატოლოგი პარტნიორები (და არაერთი). მოგესვენებათ, რუსეთში ძალიან გავრცელებულია აივ-ინფექცია/მისიდისი. შესაბამისად, გასათვალისწინებელია ამ ინფექციის საქართველოში სწრაფად გავრცელების რისკი. ცხადია, ქვეყნის საზოგადოებრივი ჯანდაცვის მენეჯერებმა ეს უნდა გაითვალისწინონ და ზომები მიიღონ, მაგრამ ცალკეულ ადამიანებს რაც შეეძლება, მაქსიმალურად გაეფრთხილოთ ირგვლივ მყოფები, აარიდონ თავი საუფრო კავშირებს და არ დაივინონ შიდსის (და არა მარტო, ბევრი სხვა ინფექციისაც) სქესობრივი გზით გადაცემის მაღალი რისკის შესახებ“ — ამბობს ინფექციონისტი მია ბუნაშვილი. თუ ცნობილ ბრიტანულ სამედიცინო ჟურნალ „ლანცეტის“ ინფორმაციასაც მოვიშვლით, მდგომარეობა ნამდვილად არასანათლებლოა, რადგან „ლანცეტის“ თანახმად, პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში აივ-ის მარტოველი ყველაზე მაღალია უკრაინაში, რუსეთის ფედერაციაში, ბელარუსსა და მოლდოვაში. აივ-ის ნაკლებად გავრცელებულია ბალტიისპირეთისა და ცენტრალურ აზიაში, თუმცა ბოლოდროინდელი ეპიდემიები ესტონეთში, ლიტივაში, ყაზახეთსა და უზბეკეთშიც მიუთითებს პრობლემის ზრდაზე. საქართველო კვლავ რომ არ შეუერთდეს გადამდები ინფექციების მატარებელ ყველაზე მაღალი რისკის ქვეყნებს, აუცილებელია მოსახლეობის ინფორმაციული უზრუნველყოფა, გამომდინარე შესწავლა, რომ სქესობრივი ურთიერთობის გზით არა მარტო შიდსი, C-ჰეპატიტი და სხვა მძიმე ინფექციებიც გადადის. ამასთან, ამ დაავადებების გავრცელების რისკი განსაკუთრებით მაღალია სტომატოლოგიურ კლინიკებში, სადაც სახელმწიფოს კონტროლი ვერ კიდევ წლებს წინ გამოკაცდა, C-ჰეპატიტის ელიმინაციის პროგრამით ეფექტური შედეგების მისაღებად. რა ხდება სტომატოლოგიურ კლინიკებში, რა მავნებლობები ბერკეტები არსებობს, რამდენად რეგულარულად ამოწმებენ მათ, ამ და სხვა კითხვებზე გვიპასუხა ჯანდაცვის განვითარებისა და უფლებათა დაცვის ლიგის პრეზიდენტმა ირინა ბერძენაძემ:

პირის ღრუში გამოყენებული ყველა ინსტრუმენტი არის მაღალი საფრთხის მქონე, შესაბამისად, ყველა მათგანი ექვემდებარება ავტოკლავირებას ან მაღალი დონის სტერილიზაციას, ხოლო ის, რაც არის ერთჯერადი, აუცილებლად იყრება პაციენტის თვალწინ

პაციენტებს ვურჩევთ, მიუხედავად იმისა, რომ სასტერილიზაციო შეწყვეტა უცხო პირთათვის აკრძალულია, მაინც მიაქციონ ყურადღება, რამდენად დაცულია უსაფრთხოების ზომები. ყველა ინსტრუმენტი პაციენტის თვალწინ უნდა გაიხსნას, სტომატოლოგიური სავარძელი, ყველა ზედაპირი უნდა დამუშავდეს თითოეული პაციენტის მომსახურების შემდეგ...

რინგის ფგუფი ვერ შეძლებს სრულყოფილად შეამოწმოს 2000-მდე რეგისტრირებული, უამრავი არარეგისტრირებული კლინიკა და პაციენტთან სამედიცინო განათლების გარეშე, იატაკქვეშ მომუშავე ტექნიკოსები. სწორედ ეს იყო ჩვენი ორგანიზაციის შექმნის ერთ-ერთი მიზეზი, რომ დავებმარებოდით კლინიკებს რეგულაციებისა და კანონმდებლობის გაცნობაში და პროფესიონალებთან ერთად დავგვეცა ჩვენი პროფესია, კოლეგები იმიჯის შეღავათსა და პაციენტები ჯანმრთელობის დაზიანებისგან. აუცილებელია ხელი შევუწყოთ კლინიკებს, კოლეგებს, რომლებიც უდიდეს რესურსს ხარჯავენ პროფესიულ განვითარებასა და მაღალი სტანდარტის დანერგვაზე. უნდა აღმოვფხვრას არაჯანსაღი კონკურენცია. საზოგადოების ნაწილს ჰგონია, რომ სოციალური ფონის გამო გამართლებულია იატაკქვეშა სტომატოლოგიური კლინიკების

პაციენტებმა როგორ შეძლონ სტომატოლოგიურ კლინიკაში თავდაცვა? ფაქტია, კლინიკა პროდუქტი არ არის, ეტიკეტზე რომ დახედო და დეტალური ინფორმაცია მიიღოს. რა უნდა ვიცოდეთ, რა უნდა მოვითხოვათ, რომ მომსახურება უსაფრთხოდ მივიღოთ?

პაციენტებს ვურჩევთ, მიუხედავად იმისა, რომ სასტერილიზაციო შეწყვეტა უცხო პირთათვის აკრძალულია, მაინც მიაქციონ ყურადღება, რამდენად დაცულია უსაფრთხოების ზომები. ყველა ინსტრუმენტი პაციენტის თვალწინ უნდა გაიხსნას, სტომატოლოგიური სავარძელი, ყველა ზედაპირი უნდა დამუშავდეს თითოეული პაციენტის მომსახურების შემდეგ და ამას აუცილებლად შეამჩნევთ. არ უნდა იყოს დარჩენილი კბილის ნაქლიბი ან სისხლის ნვეთი, სანერწყველში არ იყოს ჩაფენილი პარკი და ირეცხებოდეს წყლით. როგორც ყველა სხვა ზედაპირი, სამედიცინო დანიშნულების აპარატი თუ საგანი ექვემდებარება დეზინფექციას. ერთჯერადი ინსტრუმენტი პაციენტის თვალწინ შესაბამის ურნაში უნდა გადაიყაროს. ექიმი უნდა იყენებდეს ახალ პირბადეს, ახალ ქუდს, არ უჩანდეს თმა, არ ჰქონდეს სა-

„თუ საზოგადოება ისწავლის სტომატოლოგიური კლინიკების გაკონტროლებას, მარეგულირებელი სააგენტოს მონიტორინგი აღარ დასჭირდება კლინიკების სრულფასოვნად მუშაობას. როდესაც მომხმარებელი მოითხოვს წესრიგს, ნებისმიერი ბიზნესი იძულებული ხდება მასობრივ მოთხოვნებს დაემორჩილოს“

არსებობა, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ფასს გაზრდის სტომატოლოგიურ მკურნალობაზე. ეს სიცრუე და ბოროტებაა.

სტომატოლოგიური კლინიკების უსაფრთხოების საკითხი როგორ არის მოგარებული განვითარებულ ქვეყნებში?

ამერიკისა და ევროპის ქვეყნებში სტერილიზაცია-დეზინფექციის პრობლემა, თითქმის იმავე სტანდარტებით რეგულირდება, როგორც საქართველოში. იმავე მასალასა და სადეზინფექციო საშუალებებს ვიყენებთ, რასაც ევროპა, ამერიკა და აზიის სამედიცინო სფეროში ნამყვანი ქვეყნები. ნებისმიერი აპარატურასა და მასალაზე გვაქვს ნედრობა, პროფესიონალი სამედიცინო საზოგადოება მუდმივად იმალავს კვალიფიკაციის სხვადასხვა ქვეყანაში, ვესწრებით კონფერენციებს, ონლაინსემინარებს. ჯანმრთელობის მსოფლიო ორგანიზაციის რეგულაციებით და დადგენილებებით მსოფლიოს საუკეთესო პრაქტიკაზე დაყრდნობით იქმნება. განსხვავდება კლინიკების დამფუძნებელთა ინფორმირებულობა და საჯარო მონაწილეობა გაცელებით დიდი. ამასთან, ევროპასა და ამერიკაში მეტად კანონმორჩილია საზოგადოება და ვერაფერი გაბედავს სტერილიზაცია-დეზინფექციის სტანდარტის უგულებელყოფას.

სტომატოლოგიური კლინიკის გაუმართაობა ძალიან სახიფათოა, რადგან პირის ღრუ ორგანიზმის ღია კარიბჭეა და ნებისმიერი ვირუსი და ბაქტერია სწორედ მისი გავლით ხვდება ორგანიზმში. მდგომარეობას ართულებს საზოგადოების ნაკლები ინფორმირებულობა სტომატოლოგიური პროცედურების მიმართ. არ იციან და არ ესმით, რომ კბილის ექსტრაქცია (ამოღება) ან იმპლანტაცია ზუსტად იმავე რისკს შეიცავს, რასაც სხვა ნებისმიერი ოპერაცია.

სტერილიზაცია-დეზინფექციის მაღალი ხარისხის დანერგვა განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია სტომატოლოგიური კლინიკაში, რომელიც მიეკუთვნება მაღალი საფრთხის შემცველ საქმიანობას. სწორედ ამიტომ თითოეული კლინიკა ვალდებულია ჯანდაცვის სამინისტროს სამედიცინო და ფარმაცევტული საქმიანობის რეგულირების სააგენტოს შეატყობინოს, რომ მაღალი რისკის შემცველ საქმიანობას ეწევა. სამწუხაროდ, ჩვენს ქვეყანაში უამრავი კლინიკა ასეთი შეტყობინების გარეშე, სრულიად უკონტროლოდ მუშაობს და სამედიცინო და ფარმაცევტული საქმიანობის რეგულირების სააგენტო მათ შესახებ მხოლოდ საჩივრის საფუძველზე შეიძლება, ანუ მაშინ, როდესაც ურემი გადაბრუნდება, პაციენტი დაზარალდება, იჩივლებს, შევლა კი გვიანია.

შეტყობინების გარეშე სამედიცინო საქმიანობა 1.000 ლარით ჯარიმდება. თუმცა რელიურად გაცელებით მეტი დარღვევა აღმოჩნდება ხოლმე და ჯარიმაც მასშტაბური ხდება. ზოგიერთ შემთხვევაში სერტიფიკატსაც უუქმებენ და საქმიანობასაც უკრძალებენ.

გეგმიური შემოწმება წელიწადში ერთხელ, მერჩევის პრინციპით ხდება. სხვაგვარად რეგულირების სააგენტოს მონიტორ-

საზოგადოების ნაწილს ჰგონია, რომ სოციალური ფონის გამო გამართლებულია იატაკქვეშა სტომატოლოგიური კლინიკების არსებობა, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ფასს გაზრდის სტომატოლოგიურ მკურნალობაზე. ეს სიცრუე და ბოროტებაა

ჩას ბვაფრთხილავს შუქნიშნის ფრიალი საკვების უშიკაჷზა

გიცდიათ საკვებ პროდუქტებზე დატანილი, უწერლესი შრიფტით და რთული ენით დაწერილი ეტიკეტების კითხვა? დიდი ალბათობით, მომხმარებელთა უმრავლესობას გამადიდებელი მინის გარეშე, ეტიკეტების ნაკითხვა არ შეუძლია. ამიტომაც მას თითქმის აღარავინ კითხულობს. არადა, პროდუქციის ხარისხის შესახებ ინფორმაცია შეგვიძლია უმარტივესად მივიღოთ, თუ საერთაშორისო პრაქტიკას გავითვალისწინებთ, თუნდაც ისე, როგორც ეს ბრიტანეთშია, სადაც ეტიკეტი პროდუქტის ნინა მხარეს არის დატანილი, ე.წ. შუქნიშნის ფერის კოდირების თანხლებით. საერთაშორისო პრაქტიკით, საკვები პროდუქტების ზოგიერთ ეტიკეტზე გამოყენებულია ნიითელი, ნარინჯისფერი და მწვანე ფერის კოდირება, რომლის მიზანია, მომხმარებელმა, სწრაფად და მარტივად შეიტყოს, საკვები რა რაოდენობით შეიცავს ცხიმს, ნაჯერ ცხიმს, შაქარს და მარილს. ნიითელი ნიშნავს მაღალს, ნარინჯისფერი საშუალოს, მწვანე დაბალს. შესაბამისად, ეტიკეტზე რაც მეტი მწვანე შუქი იქნება, მით უფრო ჯანსაღი გამოვა მომხმარებლის არჩევანი. სიფრთხილე გმარებთ ნიითელ ფერზე, რაც ნიშნავს, რომ საკვები შეიცავს ბევრ ცხიმს, ნაჯერ ცხიმს, მარილს ან შაქარს და ეს ის საკვებია, რომელიც შეიძლება არ ამოვიღოთ მენიუდან, მაგრამ მათი მოხმარება შევამციროთ. ნუტრიციონოლოგი რუს შუქნიშნის და მკვლევარის თანხლებით, რომელიც შესაბამის სამსახურებთან ერთად საქართველოში ახალი ტიპის ეტიკეტის საკითხებზე მუშაობს, განმარტავს, რატომ არის მნიშვნელოვანი ეტიკეტის იოლად ნასაკითხად, პროდუქციის ნინა გვერდზე განთავსება.

ეტიკეტის აუცილებლობა გამომდინარეობს ადამიანის უფლებებიდან, იცოდეს რას მიირთმევს, ჰქონდეს არჩევანის შესაძლებლობა. ეტიკეტი არის მოკლე და მარტივად გასაგები ინფორმაცია პროდუქტის შესახებ, რომლის შექმნასაც გვემავთ. სწორედ ქართული თარგმანი არც შინაარსობრივად გამართულია და შრიფტიც არ იკითხება. არადა, სწორი და ამომწურავი ინფორმაცია მომხმარებელს დაეხმარება არჩევანის და შესაბამისად რაციონის გაუმჯობესებაში, რაც პრევენციული იქნება მისი ჯანმრთელობისათვის. რატომ უნდა იყოს ეტიკეტი ნინა გვერდზე? იმიტომ, რომ მომხმარებელს სულ ექვარება და თითქმის არ ნახულობს პროდუქტის შეფუთვას მეორე მხარეს. რა უნდა იკითხებოდეს მარტივად? ცხიმების, ნაჯერ ცხიმების, შაქრის და მარილის რაოდენობა, რომელთა ჭარბი ოდენობით მოხმარება არაგადამდებ დაავადებათა ერთ-ერთი მთავარი გამომწვეველია. მარილის თემა აქტუალურია პურში, რომლის შემადგენლობასაც თითქმის არ ვაკვირდებით და როდესაც ყურებით კოდირებული ეტიკეტი ჩვენს ყურადღებას მიიპყრობს, შევეცდებით პურიც შემცველობის მიხედვით შევარჩიოთ. ასეთი, პატარა-პატარა ნაბიჯებით, საბოლოო ჯამში სერიოზულ შედეგს მივალწვეთ საზოგადოების ჯანმრთელობის გაჯანსაღების კუთხით. თუმცა, უნდა აღინიშნოს, რომ ამ მნიშვნელოვანი შედეგების მისაღწევად აუცილებელია საკანონმდებლო ცვლილებები, რომელიც იმედია განხორციელდება.

მომზადდა ეკა ლომიძემ

რა შეიძლება მოჰყვას მზისგან დამწვრობას

გასულ საუკუნეებში გარუჯული კანი არ ასოცირდება სილამაზესთან, ვინაიდან ელიტური ფენისადმი კუთვნილების ნიშნად არისტოკრატიული სიფერმკრთალე მიიჩნეოდა. XX საუკუნის დამდეგს მოდის ფუქემდეგელმა კოკო შანელმა მოახდინა გარდატეხა. „არაფერია უფრო სამიწელი, ვიდრე ასპირინისფერი კანი“, — ამ ლეგენდარული ფრაზის შემდეგ მსოფლიოში ახალი ერა დაიწყო და ნამზერი მოდური გახდა. ეს რაც შეეხება მოდას... როგორც ჩვენი რესპონდენტი დამწვრობის ცენტრის ხელმძღვანელი მუშა მამიბაძე ამბობს, მედიცინაში ცნება „ჯანსაღი ნამზერი“ არ არსებობს. ჩვენს რუბრიკაში ის უსაფრთხო გარუჯვასა და დამწვრობის შემთხვევაში თავის მოვლის შესახებ გვესაუბრება:

„ადამიანის ფანტაზიას საზღვრები არ აქვს. ყოფილა შემთხვევა, როდესაც ცოლის შარდით დამუშავებული დამწვრობით მომიყვანეს მამაკაცი. შეუგროვებიათ და აბაზანები გაუკეთეს“

— ამნუთას 7 პაციენტი მიწვევს დამწვრობის ცენტრში მზისგან დამწვარი. აქედან 5 მორბილია, 2 კი ბავშვი. როდესაც მშობლები ირუშავენ, პატარები თვალსა და ხელს შუა დამწვრობას იღებენ.

საქართველოში კი ამბობენ, D ვიტამინს ვიღებო, მაგრამ ჩვენ ისეთ კლიმატურ სარტყელში ვცხოვრობთ, სპეციალურად ნამოსოლა და მზის სხივების მიღება D ვიტამინის გამოსაყვამად არ გვჭირდება. მზე რომ სასარგებლოა, არასწორი აზრია.

— მაშინ D ვიტამინის ნაკლებობა რატომ აქვს ბევრს?

— ამას სხვადასხვა დაავადება იწვევს და არა მზის სხივების ნაკლებობა. მესმის, ნამზერი სილუეტს უფრო ლამაზს აჩენს, უფრო გამხდარსაც, პატარ-პატარა ნაკვს ფარავს, ლამაზ თვალს კვდის... დიას, ნამზერი მოდურია, ამას ვერ გავეცვივით, გოგონებს გარუჯული მამაკაცები მოსწონთ, მამაკაცებს — გარუჯული გოგონები.

— რა უფრო უსაფრთხოა, მზეზე წოლა თუ სოლარიუმში გარუჯვა?

— სოლარიუმში ძალიან ბევრ ქვეყანაში აკრძალულია. ბევრგან არასრულწლოვნები არ დაიშვებიან, ჩვენთან კი აკრძალული არაა. მე არ მიმჩნია სწორად სოლარიუმში გარუჯვა. მნიშვნელობა არა აქვს, კვირაში ერთხელაც რომ მივიდეთ არასასიკეთო გავლენას მაინც ახდენს ჩვენს ორგანიზმზე. მართალია, შედარებით ნაკლებად იწვევიან სოლარიუმში, ვიდრე მზეზე, მაგრამ დამწვრობის შემთხვევები მაინც გვაქვს.

უცხოეთში პლაჟზე ვერ ნახავთ ვერავის მზისგან დამცავი კრემის გარეშე. სასურველია ორ საათში ერთხელ მთელ სხეულზე წასმა, მით უმეტეს, თუ წყალში ხშირად ჩავდივართ. უცხოეთში მზისგულზე ბავშვს ვერ დაინახავთ, თუ ქუდი არ ახურავს და მაქსიმალურად დახურული საცურაო კოსტიუმი არ აცვია, ჩვენთან კი პირიქით არის. ნაცვლად იმისა, მაქსიმალურად დაცვიან ბავშვის კანი მზისგან, შიშველებს ატანტალებენ.

— ვოქვათ, ისეთი სორთულის დამწვ-

მზით დამწვრობისას დისკომფორტი უფრო საღამო ხანს იჩენს თავს. იწყება კანის განითლება, ტკივილი, შეშუპება, მოქმედების შეზღუდვა. ამას თან ერთვის სისუსტე, გონების დაბინდვა, დაკარგვაც კი, ღებინება, მაღალი ტემპერატურა... თუ გონების დაკარგვამდე მიდის საქმე, ან გაქვთ ღებინება, საჭიროა ექიმის კონსულტაცია. თუ მსუბუქი სიმპტომები გვაქვს, ბლომად სითხის სმა საჭირო, აუცილებელია ტკივილგამაყუჩებელი, რათა დისკომფორტი მოვიხსნათ...

რობა მივიღოთ, ექიმთან წასვლა და „ქას-წრაფოს“ გამოხსენება არ გვჭირდება, როგორ ვუვლით თავს?

— თავიდათავი ის არის, რომ მზით დამწვრობას იმნუთას ვერ ვგრძნობთ, დისკომფორტი უფრო საღამო ხანს იჩენს თავს. დისკომფორტი გამოიხატება სხვადასხვა სიმპტომით, როგორცაა: კანის განითლება, ტკივილი, შეშუპება, მოქმედების შეზღუდვა, რადგან კანი დაჭიმული გვაქვს, ელასტიკურობას კარგავს. ამას თან ერთვის ზოგადი სისუსტე, გონების დაბინდვა, დაკარგვაც კი, ღებინება, მაღალი ტემპერატურა, კანკალი და ა.შ. თუ გონების დაკარგვამდე მიდის საქმე, ან გაქვთ ღებინება, ძალიან შენელებულია მოქმედება, საჭიროა ექიმის კონსულტაცია. თუ მსუბუქი სიმპტომები გვაქვს, ბლომად სითხის სმა საჭირო, აუცილებელია ტკივილგამაყუჩებელი, რათა დისკომფორტი მოვიხსნათ. დამწვარ კანზე ჯობია აფთიაქში შექენილი პრეპარატები და სხვადასხვა კრემი გამოვიყენოთ. რაც მთავარია, ჯობს ერთხანს მზეზე აღარ გავიდეთ. ხშირად დამწვრობის მეორე დღესვე მაინც მზეზე წვებიან, ამის ბრალია პიგმენტური ლაქების გაჩენა, რომელთა მოცილებაც რთული და ხანდახან შეუძლებელია.

— ზოგი დამწვრობისას სხვადასხვა შინაურ საშუალებას მიმართავს.

— მზეზე დამწვრობა ისეთი დაზიანებაა, არაფერიც რომ არ წავისვით, ორგანიზმს აქვს იმის რესურსი, რომ (თუ არ მოხდა დაინფიცირება) თავისით შეხორცდეს. ამიტომ საერთოდ რომ არაფერი წაგვესვა, თავისითაც მოშუშდებოდა დამწვრობა. თუმცა ყოველთვის ასე არ ხდება, მზეზე დამწვრობას ახლავს ზემოჩამოთვლილი გართულებები, ინფექციები...

ისიც უნდა ვიცოდეთ, რომ ძალიან ბევრი დაავადების დროს მზეზე გასვლა აკრძალულია. გარდა ამისა, ხშირად გარუჯვა იწვევს ნაადრევ დაბერებას, ნაოჭების წარმოშობას, კანის გამოშრობას და ა.შ. ერთ კონფერენციაზე გვამჩნევს ცხელ ქვეყანაში მცხოვრები მძღოლის სახის ის ნახევარი, რომელიც ხშირად ხვდებოდა მზეზე, როგორ განსხვავდებოდა მეორე ნახევრისგან, ნაადრევად ჰქონდა დაბერებული. ისეთი შთამბეჭდავი ფოტო იყო, ახლაც თვალწინ მიდგას.

— ზოგი დამწვრობისას ალკოჰოლს ისვამს, ზოგი კბილის პასტას, ზოგი მანონს, ზეთს...

— რასაც სიგრილე მოაქვს, გესიამოვნებს. მაგალითად, მანონი დიდი რაოდენობით წყალს შეიცავს, ის არ ორთქლდება,

სიტბოს აცლის ჩვენს კანს და გესიამოვნებს. ალკოჰოლსაც გავრილების ეფექტი აქვს, მაგრამ მათ დამწვრობის სამკურნალო თვისებები არა აქვს. ვერ ნახავთ ინგრედიენტს, რომელსაც არ მოიხმარენ დამწვრობისას — ზეთს, კარაქს, მაიონეზს... მანქანის ზეთნასმული გამოცხადებია პაციენტი. ყოფილა შემთხვევა, როდესაც ცოლის შარდით დამუშავებული დამწვრობით მომიყვანეს მამაკაცი. შეუგროვებიათ და აბაზანები გაუკეთეს... რა გითხრათ, ადამიანის ფანტაზიას საზღვრები არ აქვს.

— ყველამ ვიცით, რომ არ უნდა დაფინავთ, მაგრამ ვერასდროს ვაკონტროლებთ მზეზე ყოფნის დროს.

— 5 საათის შემდეგ მზე შედარებით უსაფრთხოა, დღილი კი 11 საათამდე უნდა გავიდეთ. თვალბეჭე ხშირად ზიანდება მზეზე ყოფნისას და კარგი იქნება ხარისხიანი სათვალე მოიხმაროთ. ბევრს ჰგონია, ქოლგის ქვეშ არ ირუჯება, მაგრამ ასე არაა. თუ მაინცდამაინც საფუძვლიანად გარუჯვა გვინდა, პირველი 2 გასვლა საფრთხილი. ამ დროს მცირე დოზით უნდა ვიყოთ მზეზე და მხარი ხშირად ვიცვალათ.

მზეზე ყოფნისას ორგანიზმში ენდორფინი გამოიყოფა და ამიტომაც გარუჯვის პროცესი სიამოვნებასთან არის დაკავშირებული. მყავს ნაცნობები რომლებიც ზამთარ-ზაფხულ გარუჯული არიან. კვირაში ერთხელ სოლარიუმში დადიან. დამოკიდებული არიან გარუჯვაზე. ნამზურის შესანარჩუნებლად კი სხვადასხვა შინაურ საშუალებას იყენებენ.

— გვითხარით ფორმულა, რომელიც სულ უნდა გვახსოვდეს, თუ გარუჯვას ვაპირებთ და თავიც გვიყვარს.

— ქუდი, სათვალე და დამცავი კრემი, შეიძლება ამას დაემატოთ კარგი წიგნი, ოღონდ აუცილებლად ქოლგის ქვეშ ნასაკითხად.

— არის თუ არა განსხვავება ზღვსა და მთაში მიღებულ დამწვრობას შორის?

— მაღალმთიან ადგილებში დამწვრობის განვითარებისთვის საჭირო დრო უფრო ნაკლებია, მზის გამოსხივების ინტენსივობა კი მეტი. ამიტომაც ალპინისტები 38-39 გრადუსზეც კი იცვამენ ხელთათმანებს და სამოსით მაქსიმალურად იფარებიან. გუდაურში დამწვრობის მიღება ზამთარშიც შეიძლება. ასე რომ, ყველგან უნდა დავიცვათ თავი მზის მავნე ზემოქმედებისგან. **კვა სალაღია**

საბავშვო საკითხავი ჟანრის მკითხველისთვის

29.95ლ, 19.95ლ, 11.95ლ

წიგნის შეძენა შესაძლებელია ბიბლუსის მაღაზიათა ქსელში, ან ეწვიეთ საიტს: www.palitra.ge და ისარგებლეთ საკურიერო მომსახურებით. დამატებითი ინფორმაციისთვის დაგვიკავშირდით ნომერზე: 322 47 00 45

პალიტრა L

ხელშეკრება

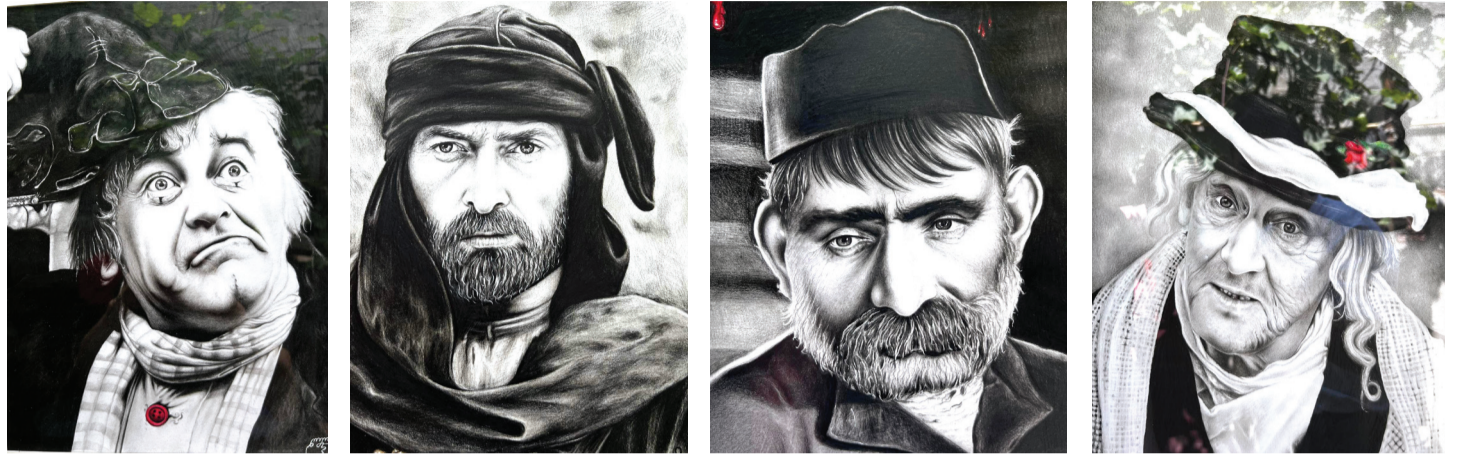
თვითნასწავლი მხატვარი შიოშვილის მონასტრიდან

„მათი თვალების ხატვა ყველაზე მეტად მიყვარს და როცა ვხედავ, რომ ნახატი კარგი გამოდის, უზომოდ ბედნიერი ვარ!“ — ამბობს 28 წლის ლუკა ორბელიანი, რომელიც გატაცებით ხატავს ცნობილი ადამიანების პორტრეტებს... ლუკამ ექვსი წელი მონასტერში გაატარა, მაგრამ ახლა საერო ცხოვრებით ცხოვრობს. ერთი შეხედვითაც ჩანს, რომ თვითნასწავლი მხატვრის შემოქმედებაში დიდი ქართველი მხატვრების პორტრეტებს განსაკუთრებული ადგილი უკავია:

— ჩემთვის არაერთხელ უკითხავთ, რატომ მაინცდამაინც ცნობილი მხატვრების პორტრეტები... ამის ახსნა რთულია, ზოგჯერ მგონია, რომ მე მათი მონათესავე სული ვარ! ყველაზე დიდ დროს მათი თვალების

არაერთხელ უკითხავთ, რატომ მაინცდამაინც ცნობილი მხატვრების პორტრეტები... ამის ახსნა რთულია, ზოგჯერ მგონია, რომ მე მათი მონათესავე სული ვარ! ყველაზე დიდ დროს მათი თვალების ხატვას ვანდობებ და როცა ამბობენ, რომ ჩემს ნახატებში თვალები ყოველთვის მეტყველი და ლამაზია, მაშინ ვხვდები, რომ ტყუილად არ მინვალია

ხატვას ვანდობებ და როცა ამბობენ, რომ ჩემს ნახატებში თვალები ყოველთვის მეტყველი და ლამაზია, მაშინ ვხვდები, რომ ტყუილად არ მინვალია. როდესაც ხატვას ვიწყებ, მთელი დღეები ამაზე ვფიქრობ, მესიზმრება კიდევ, რა და როგორ უნდა დავხატო! თუ ხმამაღალი ნათქვამი არ გამომივა, ვიტყვი, რომ საქართველოში მე ვიქნები პირველი თვითნასწავლი მხატვარი, რომელმაც ჩვენი საამაყო არტისტების

პორტრეტები შექმნა. ჩემი დიდი ნატვრაა, გამოფენები თეატრებში გაიმართოს.
— ხატვა როდის დაიწყეთ?
— ბავშვობიდანვე ვხატავ. მახსოვს, როგორ ვთამაშობდი დედაჩემის ფუნჯებითა და საღებავებით. ჩემი პირველი ნახატი იყო ღვთისმშობლის ხატი „შენ ხარ ვენახი“, რომელიც 7 წლის ასაკში დავხატე ფანქრებით. 12-13 წლიდან უკვე ზეთის საღებავებით დავიწყე ხატვა. ხატვის პროცესი ძალიან მსიამოვნებს: მარტო

ყოფნა მიყვარს და თუ გარეთ წვიმს ან მოლრულული ამინდია, მაშინვე ხატვის სასიათზე ვდგები! ძალიან მიყვარს კლასიკური მუსიკა და ჯაზი: ბეთჰოვენი, ერიკ სატი, ემი ჟანპჰუსი, ბილი ჰოლიდეი, ფრენკ სინატრა ჩემი საყვარელი მუსიკოსები არიან. ოპერაც მიყვარს, შემოქმედია უსასრულოდ ვუსმინო მარია კალასის შეუდარებელ ხმას... შეიძლება ითქვას, მუსიკის გარეშე არასდროს დამიხატავს. ხატვა საუკეთესო გზაა, რომ უარყოფითი განცდებისგან გათავისუფლდე, ქაღალდზე გადმოიტანო ის მწუხარება და სიხარული, სილამაზე და ბოროტება, რაც ადამიანს ცხოვრების გზაზე ხვდება.

— ბავშვობაში, ალბათ, სხვა გატაცებებიც გქონდათ...

— ჩემს მშობლებს სურდათ ქართული ხალხურა სიმღერა მესწავლა, თუმცა, მე ვყოყმანობდი. ახლა ძალიან ვნანობ, რომ მათ არ დავუჯერე. კიდევ ერთი გატაცება მაქვს — კულინარია: 14 წლის ასაკიდან მზარეულობა დავიწყე — ვცდილობდი შემექმნა ახალ-ახალი კერძები და სასმელები, მერე ჩემს ახლობლებს ვპატიჟებდი, ეს გატაცება დღემდე გამომყვა.

— როგორც ვიცი, 6 წელი მონასტერში გაატარეთ, ის წლები როგორ გახსენდებთ?

— ის 6 წელი, რაც შიომღვიმეში ვიყავი, ყველაზე ძვირფასია ჩემთვის! იქაც ვხატავდი, თუმცა ამას ინტენსიურად ვერ ვახერხებდი, რადგან მონასტერში ცხოვრება არ არის ადვილი. ხშირად მეკითხებიან, რატომ გადაწყვიტე მონასტერში წასვლა. წითელი პარასკევი იყო, საღამო, უეცრად ძლიერი სურვილი გამიჩნდა, ამქვეყნიურ ქაოსს გავცლოდი და ჩემი ცხოვრება მონასტერში გამეტარებინა. გავბედე და ჩემი მოძღვრის კურთხევით შიომღვიმის მონასტერში წავედი. მაშინ 17 წლის ვიყავი, მაგრამ ეს ნაბიჯი გააზრებულად, გულისა და გონების კარნახით გადავდგი. მონასტერში ხატვების წერა დავიწყე. ახლა ჩემს ცხოვრებაში ხატვას ძალიან დიდი ადგილი უკავია, ისევე როგორც დედაჩემის ცხოვრებაში, რომელიც ძალიან კარგი ფერმწერი და ხატმწერია. ხატწერა ორივემ მისი ძმის — დეკანოზ დავით მასიურაძის კურთხევით დავიწყეთ. ისე გავიდა ექვსი წელი, ერში წამოსვლაზე არც მიფიქრია. თითქოს ძნელია იმის ახსნა, რომ ამდენი ხნის შემდეგ რატომ წამოვედი, მაგრამ ეს საბოლოო გადაწყვეტილება არ არის...

— რა არის ყველაზე სასიამოვნო ამბავი თქვენი ცხოვრებიდან და როგორ წარმოგიდგინათ თქვენი მომავალი წლების შემდეგ?

— ყველაზე სასიამოვნო ამბავი ჩემი წიგნია „და ბოლოს წვიმაც შეწყდა“, რომელიც ერთი წლის წინ დავასრულე. ჯერ არავისთვის მიჩვენებია. დიდი იმედი მაქვს, რომ მის გამოქვეყნებას შევძლებ.

როგორ წარმოგიდგინათ ჩემი ცხოვრება წლების შემდეგ? — ისეთი, როგორც ყოველთვის მინდოდა — მშვიდი და აუღელვებელი. როგორც გითხარი, მონასტერში შეიძლება დავბრუნდე, ყველაფერი ღვთის ნებაა! მანამდე კი მინდა ნამდვილი ხელოვნების ნიმუშები შექმნა და გავხდე ცნობილი. შემოქმედია ჩემი ცხოვრება ბევრნაირად წარმოვიდგინო, მაგრამ ყველაფერი მაინც ჩემზეა დამოკიდებული — ადამიანები ჩვენს მომავალს თავად ვირჩევთ.

XXI საუკუნის ოჯახს ახალი ბიბლიოთეკა სჭირდება!

31 ივლისიდან

თაფლი

ორტომეული

1 მუშუტაქის სწობარი

საკვირალური ფასი: 16ლ

როგორ მივიღოთ მაღალი ხარისხის სამკურნალო თაფლი?
როგორ დავიცვათ ფუტკარი?
როგორ გავზარდოთ ოჯახების რაოდენობა ზაფხულში?
როგორ გამოვიყენოთ ფუტკრის პროდუქტები?

ორტომეულის შესაკვეთად დაგვიკავშირდით
ნომერზე: 322 47 00 45

„მინდა ჩვენმა შვილებმა კარბ ქვეყანაში იცხოვრონ“

ევა, სესილი, ჯერი და სემი ჩემი ნაწილები არიან. მათ რომ ვუყურებ, საკუთარი თავი მახსენდება, ხან ერთში ვიჭერ ჩემს გამოხედვას, ქცევის მანერას, ხასიათის შტრიხებს, ხან მეორეში, ხან მესამეში და ხანაც მეოთხეში. მე რომ წავალ, მათში დაფრჩხილები, — ამბობს მსახიობი ილიო ბერძენილი, რომელიც დღეს რუბრიკა „მამების“ სტუმარია.

— 14 წლის წინ ვინმეს რომ ეთქვა, 4 შვილის მამა იქნებო, ვერაფრით დავიჯერებდი. ახლა ეს რეალობაა. უმცროსი უკვე 6 თვის მყავს, უფროსი 13-ის ხდება, უკვე თინეიჯერია. პირველი შვილი რომ მეყოლა, 27 წლის ვიყავი, ახლა 41-ის ვარ. ამასობაში ბევრი რამ მოხდა. დროთა განმავლობაში ადამიანები იცვლებიან, მეც გამოვიცვალე, გავიზარდე, ჩამოვყალიბდი, რაღაც-რაღაცები გადავადვასე. ახლა უფრო მეტი ვიცი ბავშვების შესახებ, მეტი გამოცდილება მაქვს, მეტად ვერკვევი ბავშვების ფსიქოლოგიაში. ახლა უკეთ ვიცი, რა ვუთხრა, როგორ გავუგო, საიდან მოვუარო... შვილების ცხოვრებაში ჩართული მამინაც ვიყავი და ახლაც, მსოფლმხედველობაც ისეთივე მაქვს, როგორც მქონდა. მამინაც ვფიქრობდი და ახლაც ამ აზრის ვარ, რომ მამა აქტიურად უნდა იყოს ჩართული შვილის აზრებაში, იმედა აპაპარსის ბამოცვლა, ფაფის მოხარება თუ ნაბნისიერი სხვა რამ, უზრალოდ, დავკვირდი... თორემ სინარსის სინამარხით და ალბათი მოხსენი შვილის დაბადება ერთნაირი სასწაული და გადინება იყო.

გოგონები უკვე დიდები არიან, იბრანჭებიან, განსაკუთრებით უფროსი. თითქოს ურთიერთობაც შეგვეცვალა, სამივე დიდები გახდით და დიდური დილოგები გვაქვს ხოლმე.

გოგონების გაზრდა უფრო რთულია თუ ბიჭების?

— არის რაღაცები, რაშიც გოგოს უნდა მიაქციო მეტი ყურადღება, რაღაცებში ბიჭებს, პასუხისმგებლობა კი ერთნაირია ორივე შემთხვევაში.

როგორი მამა ხართ?

— რა ვიცი, დღეს ვუბნებოდი მეუღლეს, იმხელა თამასა გვაქვს ჩვენი თავისთვის მიცემული, რომ... უფრო შვილების შესაფასებელია. მნიშვნელოვანია, რამდენად გულწრფელი ვარ მათთან ურთიერთობაში, დეტალურად როგორ ყურადღებას ვაქცევ, მათ ფსიქიკაზე როგორ ვფიქრობ. ალბათ, კარგი მამა ვარ... მინდა კარგი ვიყო, თუმცა, მეორე მხრივ, არ არსებობს მიღწეული კმაყოფილი იყოს ადამიანი, სულ ფიქრობ, რომ მეტი შეიძლება გაგვეთქვინა. მაგრამ ყოველთვის რაღაც-რაღაცის ფასად ხდება ყველაფერი. ახლა თუ არ მოავარე კარიერაში რაღაც საკითხები, მაშინ შესაძლოა სხვა პრობლემის წინაშე დავდე, იმიტომ, რომ გინდა მატერიალურად უზრუნველყოფილი იყვნენ შენი შვილები. ამიტომ ვამბობ, რომ რთულია მშობელმა თქვას, იდეალური ვარო.

ნაბოლარა გავაყვანო.

— ძალიან საყვარელია, უპრობლემო, ყველას უტინის. ალბათ, მშობლობა ყველაზე რთული გამოწვევაა, რაც კი შეიძლება ადამიანს ჰქონდეს. არა მარტო იმაზე ფიქრობ, რომ შვილი შენი ფრთის ქვეშ იყოს კარგად, იმაზეც ფიქრობ, რომ გაიზრდეს, როგორ დაიმკვიდრებს თავს ზრდასრულ ასაკში. სულ ხომ არ იქნები შენ? თუ იდეალური სამყარო შეუქმენი და სულ ასეთ სამყაროში აცხოვრე, მერე რეალურ ცხოვრებაში ბევრი განსაცდელი და გაუგებრობა შეხვდება, არ იქნება მზად გამოწვევებისათვის. ყველა დეტალს მნიშვნელობა აქვს მშობელსა და შვილს შორის ურთიერთობაში.

ჯერი ატოკტავებოდა უკვე.

— ჯერი სულ საყვარულს გამოხატავდა. მე და მეუღლეს კი გვინდოდა მალე დაეწყო ლაპარაკი, თუმცა სულ გვესმოდა მისი, უსიტყვოდ. შვილთან ურთიერთობის ყველა ეტაპი ძვირფასია მშობლისთვის. მშობელსა და შვილს შორის უხილავი ძალებია. პირველად რომ მამას დაგიძახებ, სხვანაირი ბედნიერებაა, მერე რომ ჩაგეხუტება, ეს საერთოდ თავბრუსხვევაა, რაღაც ეტაპზე კი ის დრო გენატრება, როცა გინდოდა, მაშინ რომ ჩაიხუტებდი... როცა მარტო საკუთარი თავი გაბა-

„როდესაც მშობელი ხარ, ბევრ ისეთ რაღაცაზე ფიქრობ, რაზეც მანამდე არ გიფიქრია. შენ მეორე ხდები, პირველ ადგილზე ყოველთვის შვილები არიან“

„შვილთან ურთიერთობის ყველა ეტაპი ძვირფასია მშობლისთვის. მშობელსა და შვილს შორის უხილავი ძალებია. პირველად რომ მამას დაგიძახებ, სხვანაირი ბედნიერებაა, მერე რომ ჩაგეხუტება, ეს საერთოდ თავბრუსხვევა“

რია, მეტი რაღაცის უფლებას აძლევ თავს, მეტი ლავირების საშუალება გაქვს, მაგრამ როცა პასუხისმგებლობა უკვე დიდია, მეტად დიპლომატიური ხარ. არის შემთხვევები, როცა რაღაცებზე თვალს ხუჭავ, ფიქრობ, რომ ახალი გამოწვევაა, შთაგონების წყარო, ესეც ერთ-ერთი პერიოდი შენი ცხოვრების ფაზლიდან. როდესაც მშობელი ხარ, ბევრ ისეთ რაღაცაზე ფიქრობ, რაზეც მანამდე არ გიფიქრია. შენ მეორე ხდები, პირველ ადგილზე ყოველთვის შვილები არიან.

მშობლებისა და დებისგან განებოფრე ბულნაფერები ჯერი ხომ არ ექვინაობს ნაბოლარა ძმაზე?

— არა და ამაზე ძალიან ბევრი ვიმუშავებთ იქიდან მოყოლებული, როდესაც გავიგეთ, რომ ძმა ეყოლებოდა. ანი საოცარი მშობელია, რასაც ეგ აკეთებს, სამაგალითო მოტივატორი, საოცარი ადამიანია. ჯერი

„14 წლის წინ ვინმეს რომ ეთქვა, 4 შვილის მამა იქნებო, ვერაფრით დავიჯერებდი. ახლა ეს რეალობაა. უმცროსი უკვე 6 თვის მყავს, უფროსი 13-ის ხდება, უკვე თინეიჯერია. პირველი შვილი რომ მეყოლა, 27 წლის ვიყავი, ახლა 41-ის ვარ. ამასობაში ბევრი რამ მოხდა. დროთა განმავლობაში ადამიანები იცვლებიან, მეც გამოვიცვალე, გავიზარდე, ჩამოვყალიბდი, რაღაც-რაღაცები გადავადვასე. ახლა უფრო მეტი ვიცი ბავშვების შესახებ, მეტი გამოცდილება მაქვს, მეტად ვერკვევი ბავშვების ფსიქოლოგიაში. ახლა უკეთ ვიცი, რა ვუთხრა, როგორ გავუგო, საიდან მოვუარო...“

ისე ელოდა თავის ძმას, ისე ეფერებოდა ჯერ კიდევ დაბადებამდე. სამშობიაროდან რომ დაბრუნდა, ანი სისხარულით შეხვდა. 3-4 დღის შემდეგ შევატყვევო, თითქოს ეჭვიანობა ეწყებოდა. მე და ანიმ ეს ჩვენს გადატვირთულობას დავებრალეთ, უფრო მეტი სითბო და ყურადღება გამოვხატეთ. ვცდილობთ ახლაც ვაგრძობინოთ, რომ ყველანი ერთნი ვართ და მას სიყვარული არ მოაკლდება. თუ აუხსნი, იგებენ ბავშვები, ყველა ფრახას მნიშვნელობა აქვს. ახლა სულ ერთმანეთს ეფერებიან.

ეკრანზე რომ გხედავენ, რა ემოცია აქვთ?

— ეკრანზე არც მხედავენ, ერთადერთი ის იციან, რომ მიკროფონი მიჭირავს, იმიტომ, რომ მეგობარმა მაჩუქა გასარეუბული ნახატი, სადაც მიკროფონით ვარ.

ქუჩაში რომ გცნობენ და გამოგე ლაპარაკებია?

— ამას ვერ აღიქვამენ. არც ჩვენ ვუმახვილებთ ამაზე ყურადღებას.

სერიალშიც გამოჩნდით, ეს თქვენს მამობრივ გრაფიკს როგორ დაეცო?

— ეგ რთული ამბავია. ყოველთვის რაღაც რაღაცას ანაცვლებს, ცუდი არ იქნება, თუ მომიწევს რაღაც პროექტებში ყოფნა. ერთს ვიტყვი — შეიძლება მშობელმა შვილთან თვე-ნახევარი გაატაროს, მაგრამ საერთოდ არ იყოს პროდუქტიული მათი ურთიერთობა, ან შეიძლება 40 წუთი ისე გაატაროს, რომ ძალიან ბევრი მისცეს. ეს არ ნიშნავს, რომ 40 წუთი საკმარისია, მაგრამ არც ერთ მომენტს, როცა ერთად ყოფნის ფუფუნება გვაქვს, ხელიდან არ ვუშვებ — სულ ერთად ვართ, ვთამაშობთ, ვსეირნობთ. ვენატრები ხოლმე. მეუღლე მუუბნება, გკითხულობს ბავშვი, მეც მიჭირს სესილის, ევას, ჯერისა და სემის გარეშე... გოგონები ადრე ბათუმში ცხოვრობდნენ, ისე სპირად ვერ ვნახულობდი, როგორც გულს უნდოდა, ახლა თბილისში გადმოვიდნენ საცხოვრებლად და ეს მამენიერებას.

სერიალში ანი შემოერთებას აპირებს?

— ჯერ არ დგას ეგ საკითხი და ვნახოთ. მთავარი ახლა ბავშვების აღზრდაა, რაშიც ანი აბსოლუტური ავადმეიკოსია. მერე, რა თქმა უნდა, დაუბრუნდება დიდ ავიაციას.

როგორ საქართველოში გინდათ იცხოვრონ თქვენმა შვილებმა?

— ისეთ ქვეყანაში, სადაც დაცულობის განცდა ექნებათ, სამართლიან, თავისუფალ ქვეყანაში, სადაც კანონი კანონობს, სადაც სიტყვის თავისუფლებაა, რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, კარგი განათლების სისტემა, ბევრი თავისუფალი ადამიანი ცხოვრობს. მინდა ფასდებოდეს საქმე, ადამიანის შრომა, არ იყოს პოლარიზება, ღვარძლი, სოციალურ ქსელში ერთმანეთის ლანძღვა... ეს შეიძლება იდეალურ სამყაროდ მოეწვევოს ვილაცას, მაგრამ სინამდვილეში ასეც უნდა იყოს. 90-იანი წლების გამოვლილებს, მინდა ჩვენმა შვილებმა კარგ ქვეყანაში იცხოვრონ და ეს ქვეყანა იყოს საქართველო.

„ჟიული შარტავა მაშინ დაფანდებდა, როცა სოხუმში დავბრუნდებით“

1994 წელი. საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის სახელზე აფხაზეთიდან საიდუმლო წერილი მოვიდა. წერილის ავტორი აფხაზი გლეხი წერდა, რომ 2 სექტემბერს ტყიდან შევა მოპქონდა და ამ დროს დაინახე, ხიდის ქვეშ ადამიანებს რომ სვრეტდნენ. ერთს უყვიროდნენ, დაიჩოქეო, იმ უცნობმა კი არ დაიჩოქა და რამდენჯერმე ესროლეს. ძალიან გამაკვირვებ მისმა საქციელმა, უცნაური სახელი ერქვა. რომ არ დამეინფორმებდა, ასანთს წაუჭიდა და წამწავით კოლოფზე დავეწერე მისი სახელი — ჟიული“.

„სამშობლოსათვის ცხოვრებას ყოველთვის აქვს აზრი! ვიცი, რას ნიშნავს, როცა სამშობლოს უჭირს... ვიცი, რას ნიშნავს, როცა ქვეყანაში ერთიანობა არ არის... ვიცი, უთავო მეთაურობის აზრები... ვიცი, როგორ მივდივით აფხაზეთის ომისკენ... ვიცი, რატომ ვერ გავერთიანდით, როცა დაპირისპირების დროსაც კი, ვიცოდით, რომ ორივე მხარეს საქართველო იყო! ვიცი, ჩვენი თაობის აზრებიც... მათ ჩემსავით ატკინეს გული. ახალგაზრდობაში დიდობა არ აღიარეს და დიდობაში — ახალგაზრდობა. ყველაფერი მაინც დალაგდება... გამოცდილება, აზროვნება, წლებსა და კაცობას, ფასი მაინც დაედება.“

ჟიული შარტავა

„დამშვიდობებისას პირველად გადაუსახავს. ღმერთო, სამშობლო გადამიჩინე და თუ საჭიროა, ჩემი სიცოცხლე შეიწირე“

მეუფე დანიელი: — აფხაზეთში ძალიან მძიმე დრო იყო. ერთი წელი სრულდებოდა ომის დაწყებამდე. უკვე მომხდარი იყო ტრაგედია კომანძი, მაშა ანდრიასა და იური ანუას მკვლელობა. ჩვენ მაინც გვქონდა იმედი, რომ მშვიდობა გაიმარჯვებდა. სამწუხაროდ, ასე არ მოხდა... ამ დროს სოხუმში ჩამოვიდა პიროვნება, რომელსაც ღმერთმა და ადამიანებმა უდიდესი პასუხისმგებლობა დააკისრეს — ეს გახლდათ ბატონი ჟიული შარტავა.

მას მოჰსწამა ჩემთვის რეალური მონაწილეობა ომში და გამეცნო. გავრჩენი რამ მსამართლად მის შესახებ. ვიცოდი, რომ ეს იყო ეროვნული ფასაულოვნების მატარებელი პარტიული კაცი. ჩვენს რეზიდენციამ რამდენიმე ფანჯარაში მინა იყო ჩატახილი და თანამხილვე პირებს სთხოვა, მინა მოიტანათ და ჩასვით. ვილაპარაკე უთხრა, ანაღი საპროვინციო. არა უშავს, ჩვენი შინაგარეშე ამოიღეთ და აქ მოიტანეთ... ბატონი ჟიული ყველაფერს აკეთებდა, რომ აფხაზი და ქართველი ხალხის დაპირისპირება მაღალ დონეზე ატოვებოდა. მე მას მოჰსწამა როგორც ზოგადი კაცობა... მან ზოგადი მართაობა შეინარჩუნა სიმშვიდით და სულიერი მხნეობით.

ძალიან მნიშვნელოვანია ის მოგონება, რომელსაც გვიყვება ქუთათელ-გაენათელი მიტროპოლიტი კალისტრატე, რომელიც იმერეთის მხარის გუბერნატორ თემურ შაშიაშვილთან ერთად ჩამოვიდა ბოლო დღეებში სოხუმში. სახიფათო იყო მათი სტუმრობა, მაგრამ ძალიან დიდი გამხენვება ჩვენთვის. როგორც მეუფემ მიამბო, როდესაც ბოლოს

ჟიულის ცხედარს ექსპერტიზა უკვე ჩატარებული ჰქონდა. ეტყობა, განბანეს, მოანესრიგეს და ტანსაცმელიც ჩააცვეს. მაინც მიაქციეს ყურადღება და დაიცვეს აფხაზური წესები. ვერტიფერენი დაეშვა თუ არა, შუიკოვმა მთხოვა, დავეხედავო. იქ ერთი ფოთელი კაცი იყო, ვთხოვე, თვითმფრინავში რამე არ ჩადონ, ყურადღება მიაქციე-მეთქი. ის ფოთელი კაცი ცოტა ხანში დაბრუნდა. მითხრა, შუიკოვმა ჟიულის ცხედრის წინ დაიჩოქა და მოუბოდიშა, ვერ შევძელი შენი დაცვაო...

ბატონ ჟიულისთან კაბინეტში შესულა, დამშვიდობებისას მას პირველად გადაუსახავს და უთქვამს, ღმერთო, სამშობლო გადამიჩინე და თუ საჭიროა, ჩემი სიცოცხლე შეიწირეო.

„შუიკოვმა მთხრა, ჟიული ერთადერთი კაცია, ვინც მხოლოდ ქართული მხარის კი არა, აფხაზების ინტერესებსაც იცავდა“

ბაკური ბუღუა, ყოფილი ვიცე-პრემიერი: — როცა სოხუმში განუწყვეტელი იბომბებოდა, სოხუმის ფიზიკა-ტექნიკის ინსტიტუტის დირექტორმა რეზო სალუქვაძემ მთხოვა, ცოტა ბენზინს თუ გამომიყოფო, ჭურვებსა და ქვემეხებს დავამზადებთო. მეორეები გვთხოვდნენ, იქნებ ცოლ-შვილი გაარიდოთ აქაურობას მეთევზეების გემითო. შევარდნაქესთან დავრეკე მთხრა, ჟიული შარტავა სხდომას ატარებს, მოდი და გამოგიყოფთ ბენზინსო. მივდი. ამ დროს პატარა ინციდენტი მოხდა და ხმაურზე ჟიული გამოვიდა. დამინახე თუ არა, გადაქეჩია და მითხრა, გეო ადამია დაუპირისპირდა ერთ გენერალს, ვინც იქტიურა ქართული ჯარის განიარაღების საქმეში. უთხრა, ხომ გუხუბნობდით, ომი დაიწყება და ხელცარიელი დავრჩებითო, და მასზე გაინია, მაგრამ გია ყარყარაშვილმა შეაჩერაო.

4 ტონა ბენზინი გამოგიყვას. ნახსად გულისკენ გავემართე. უშიშროების მინისტრმა შევარდნაძის თხოვნა გადმოცა, ორპირეში ჩადით და გაიგეთ, რა ვითარებააო. გემის კაპიტანს ნახსად გულისკენ მოვლაპარაკე ამასობაში სანავი ჩავგვისხეს. შუიკურის ზონასთან დაჭრილები, მოხუცები, ქალები და ბავშვები მოიყვანეს. ყურეში გავდით თუ არა, მტერმა დაბომბვა დაგვიწყო, ჭურვები ახლომხალ ცვიოდა. სამინილეების მოწმენი გავხდით — სოჭიდან სამგზავრო თვითმფრინავი მოფრინავდა. გუდაუთიდან მომავალმა კატერმა რაკეტა ესროლა და ჩვენ თვალნირ პირდაპირ ყურეში ჩამოგდო. დაახლოებით 27 კაცი დაიღუპა, უმრავლესობა ურნალისტი იყო. ორპირეში რეში ლამის პირველის ნახევარზე ჩავდეთ. იმის გასწვრივაც არ მიწდა, იქ რაც ვნახე...
თბილისში დაბრუნებული ჟიულის მის თხოვნით, ისევე სოხუმში დაბრუნდი, რომ ადღერდის ჟიულის, უშიშროების პოლკოვნიკის მამია ალასანია და პირადი

მცველის, ქათამაძის ცხედრები მოგვექვენა. ადღერის აეროპორტში რუსეთის სამხედრო სარდლის პოლკოვნიკმა შუიკოვმა მიმხრა, აფხაზური მხარე აჭიანურებს ცხედრების გადმოცემას, ისიც ვერ გავიგეთ, რა პირობაში დაიღუპა ჟიულიო. ლოლინი დაგვავლავდა. მერა გვარილთი გემი ყანა და მიმხრა: ჟიული ერთადერთი კაცია, ვინც მათ არ უნდა მოეპლათ, რადგან ის მხოლოდ ქართული მხარის კი არა, აფხაზების ინტერესებსაც იცავდა. ახლა პირადად ველაპარაკე მთხრა, ჟიული ვერცხავენა, მიმხრა, ჟიული ვერცხავენა.

შუიკოვმა მერე საღვთო დარევა, ბოლო ხმაზე ყვიროდა, მოსკოვიდან სპეცრაზმს გამოვიძახე და იქ სამი კი არა, ძალიან ბევრი გვაქი იქნებო... ეტყობა, დაფრთხენ და 2 საათში ჰერზე ვერტიფერენიც გამოჩნდა — მხოლოდ ჟიული შარტავას და ქათამაძის ცხედრები გადმოგვცეს. ცხედარს ექსპერტიზა უკვე ჩატარებული ჰქონდა. ეტყობა, განბანეს, მოანესრიგეს და ტანსაცმელიც ჩააცვეს. მაინც მიაქციეს ყურადღება და დაიცვეს აფხაზური წესები. ვერტიფერენი დაეშვა თუ არა, შუიკოვმა მთხოვა, დავეხედავო. იქ ერთი ფოთელი კაცი იყო, ვთხოვე, თვითმფრინავში რამე არ ჩადონ, ყურადღება მიაქციე-მეთქი. ის ფოთელი კაცი ცოტა ხანში დაბრუნდა. მითხრა, შუიკოვმა ჟიულის ცხედრის წინ დაიჩოქა და მოუბოდიშა, ვერ შევძელი შენი დაცვაო.

„თვალები ცრემლიანი ჰქონდა, ხელი დამიქნია და წავიდა...“

ლია შარტავა-ჰალალონი, ჟიული შარტავას მეუღლე:

— როცა მისი სოხუმში სამუშაოდ გადასვლა გადაწყვიდა, აფორიაქებული შევხვდი ამ ამბავს, თუმცა არაფერი მითქვამს. ალღევება შემადიო და მითხრა, ლია, ნაუსვლელობა არ შეიძლება, ჯობს ამ ომს შევეწიროთ და მომავალი თაობა გადავარჩინოთ, ჩვენი თაობა ისევე ვალშია მათ ნინაშეო.

სკოლის მერხიდან ვიცნობდით ერთმანეთს, და მოსაგონარი ბევრი მაქვს, მაგრამ მაინც ვერ ვივინყებ მის ბოლო ჩამოსვლას სოხუმის მხრიდან. 1993 წლის 15 სექტემბერს, შუალამისას ჩამოფრინდა. აფორიაქებული მეჩვენა... დილის 10 საათზე სახლიდან გავიდა ეღუარდ შევარდნაქესთან შესახვედრად. მთელ დღეს არ გამოჩენილა. იმ საბედისწერო ღამეს გვიან მოვიდა, ისეთი დაღლილი იყო, საუბრის თავიც არ ჰქონდა. ვიფიქრე, დილით დაველაპარაკებო-მეთქი.

16 სექტემბრის დილის 5 საათის ზარს ვერ ამოვმღი მესხიერებიდან. ყურმილი ავიღე, ჟიულის სოხუმის ურეკავდნენ. ყურმილი გადავეცი, თან ჟიულის შეცვქეროდი, ის თანდათან გაფითრდა, სუნთქვა გაუზვირდა... მიუხედავად ამისა, მაინც საოცარი სიმშვიდით იძლეოდა განკარგულებებს. შემდეგ მითხრა, გგონია, ისევე დაიწყე ომი აფხაზეთშიო. სასწრაფოდ ჩაიცვა და წავიდა სახელმწიფო მეთაურთან შესახვედრად. შუალამისას დაბრუნდა, მითხრა, ლია, ჩვენ ცხოვრებაში ბევრი გაჭირვება გამოვცადეთ და ახლა ესეც უნდა ვნახოთო. უკვე ვიცოდი, რომ სოხუმში იბომბებოდა. ერთმანეთს დავემშვიდობეთ, გასვლის წინ მითხრა, ჩემი საბუთები და სურათები დიპლომატშია, თუ რაიმე მოხდა ღირსეულად მიტირეთო. გაცილებია არ უყვარდა, აივნოდან გადავხედა, ჟიული ამომხედა, შევამყვვე, რომ თვალში ცრემლიანი ჰქონდა. ხელი დამიქნია და წავიდა... სულ მეკითხებოდა, რატომ წავიდა სოხუმშიო. ამ კითხვას მისი სიტყვებით ვუპასუხებდი: „რაც ვარ, ესა ვარ. დადებითი და უარყოფითი, ცოდვებითა და უცოდველობით. მე ვდავარ ერთ პოზიციაზე — კონკრეტული სარგებლობა მოვუტანო ჩემს ერს“.

სოხუმის დაცემის დღეს ჟიული შარტავას კაბინეტში ოპერატიული თათბირი ჩატარდა. კაბინეტიდან სულ ბოლოს აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარის პირველი მოადგილე ლორიკ მარშანია და აფხაზეთის მრეწველობის მინისტრი რაულ ეშბა გამოვიდნენ. ამ დროს გაისმა ეკლესიის ზარების რეკვა. ოთახიდან გასვლის წინ ჟიულიმ შეაჩერა ისინი, მოძებნა სამი სანთელი და თქვა: „მოდით, ვილოცოთ მომავალ დღეზე“. ლოცვის შემდეგ კი მან სამუდამოდ დატოვა თავისი კაბინეტი...

„არ დაიჩოქა... ამის მერე მუხლებში ესროლეს და როცა დავარდნილა, საკონტროლო გასროლაც მიუყოლებიათ“

გიორგი შარტავა, ჟიული შარტავას შვილიშვილი: — 4 წლის წინ დავაპირე გამოვეყენებინა ვიდეოკამერა და მოვიძიე ნივთები ჟიული შარტავას შესახებ... მაშინ გავაცნობიერე, რომ ბაბუა მაკლია. ის პატიოსანი, საღად მოაზროვნე და ძალიან მზრუნველი კაცი იყო. გმირად არ იბადებოდი, გმირები შემდეგ ხდებიან. სახელმწიფო სამსახურში 20 წელი იმსახურა და არ შეიცვალა, ძალაუფლებამ არ გარყვნილა. როცა საქართველომ დამოუკიდებლობა მოიპოვა, ისევე მის სამსახურში ჩადგა. სანამ სოხუმში წავიდოდა, თურმე ხშირად ამბობდა, მინდა შეილიშვილს მოვესწროო. ვერ მოესწრო და ეს ჩემთვის და ჩემი მშობლების, უმცროსი ჟიული შარტავასთვის, ძალიან რთულია... სულ იმაზე ვფიქრობ, როგორია როცა აღყაემორტყმულ ქალაქში ხარ, ბუნია თანამებრძოლები, თანამემამულეები შენთან არიან და ვერაფერს ცვლი. ბაბუა მთლიან წუთამდე არ დანებდება და დღეს მის ნინაზე ანგარიშვალდებული ჩვენ ვართ. ამბობენ, დრო ყველაფერს კურნავსო, მაგრამ რამდენჯერაც მის სახელს ახსენებენ, რამდენჯერაც საფლავეზე ავიდვართ, მაინც ტკივილიანი და სევდანარევი ყველაფერი. როცა ბაბუ სოხუმში მიდიოდა, ლია ბუმბის დაუბარა, თუ არ დავბრუნდი, ღირსეულად დამიტირეთო. 27 სექტემბერს ქალაქი დაეცა, ბაბუს ამბავი გაურკვეველი იყო. ბოლო მოხატეებით, ცოცხალი ყოფილა და მოლაპარაკებებზე წაუყვანიათ. 28-ში, დილით, ჟიული მამა სოსო მივიდა სამთავრობო შენობაში, და იქ შეატყობინეს, რომ მისი მამა ცოცხალი აღარ იყო. მოგვიანებით გაირკვა, რომ ბაბუა ნანაშევი იყო. აიძულეს, დაიჩოქილიყო, მან კი არ დაიჩოქა. ამის მერე მუხლებში ესროლეს და როცა დავარდნილა, საკონტროლო გასროლაც მიუყოლებიათ. ჟიული შარტავა მაშინ დაფანდებდა, როცა სოხუმში დაბრუნდებით. ის ერთიანი და დამოუკიდებელი საქართველოსთვის იბრძოდა და თავისი მსხვერპლმენივით მომავალ თაობას სოხუმში დაბრუნების უფლება დაგვიტოვა.

გაგუელ-დედუელი

ჩანაჩიტი გაგუელის საქანთივადოს კათოლიკოს-კახიანიჩის ილია II-ის კუთხივით

№30 (496) 24 – 30 ივლისი, 2023 წელი

ეგვოტიკური ხილის ღაგოღესური ჰენსიები

თ

ამარიანი ლაგოღესის მუნიციპალიტეტში საზღვრისპირა სოფელია, აზერბაიჯანს ემიჯნება, მისგან მდინარე ყოფს. ამ ზონაში მეურნეობაში ფერმერებს პრობლემები არასდროს ჰქონიათ, კლიმატური პირობების წყალობით მოსავალს თითქმის არასდროს უჭირს. ამიტომ მეურნეები, გარდა ტრადიციული ხილ-ბოსტნეულისა, დაინტერესებული არიან ეგვოტიკური პროდუქტების მოყვანითაც. მაგალითად, ფერმერ ლემზან ქაჯანიძეს იქ მოჰყავს იაპონური და კორეული ნესვი, ფერადი შიგთავის საზამთრო, ფერადი პამიდორი, ფიზალისი... ბატონი ლევანი ჩვენი სტუმარია და თავის სამეურნეო გამოცდილებაზე მოგვითხრობს.

იხილეთ გვ. 16, 17

„კანსოფილის ღაგოღის“ საქსონიური ბაღი

„ჩემი გადარჩენილი კაქტუსი მეორედ ამიყვავდა, დღეს დილით ყვავილი დამახვედრა, და კიდევ ერთი მალე აყვავდება! ასე მიხდის მადლობას გადარჩენისთვის და ყოველდღე მაბედნიერებს... თურმე რა არ შეუძლია სიყვარულს“, — ამბობს ნანა ანდრონიკაშვილი, რომელმაც გერმანიაში თავისი სახლის ტერასაზე პატარა საქართველო შექმნა...

ანდრონიკაშვილების შთამომავალი ნანა ანდრონიკაშვილი საქსონიის ჰერცოგს გაჰყვა ცოლად. მსახიობი, პროდიუსერი და ჟურნალისტი გერმანიაში, ჰანოვერში 2007 წლიდან მეუღლესთან ჰანს ფონ საქსენ-ალტენბურგსა და შვილთან, მარიამ, პრინცესა ფონ საქსენ-ალტენბურგთან ერთად ცხოვრობს. წლების წინ ნანა ანდრონიკაშვილმა ეს სახალისო ამბავი გვიამბო:

იხილეთ გვ. 17

ქანსაჰვი ზოღების ბანიუე სავანბუღას ენოზია მოსკოვს

იხილეთ გვ. 16

ჩვენში, ალბათ, ბევრმა არც იცის, რა მნიშვნელობა აქვს ქარსაცავ ზოღებს — ჩვენი ქვეყნის განადგურებული ქარსაცავი ზოღები არ იძლევა იმის საშუალებას, რომ ადამიანმა მათი დანიშნულება სრულად გაისიგრძეგანოს. არადა, ზოღებზე ანუ რიგში ჩამომწვრივებული ხეები სავარგულსა და მოსავალს ეროზიისგან, უწყლობისა და განადგურებისგან იცავს. რა მდგომარეობაშია ჩვენს ქვეყანაში ქარსაცავი ზოღები და როგორ დაზიანდა მათი ნაკლებობის გამო გარემო, არსებობს თუ არა გეგმა მათ აღსადგენად, ამის შესახებ მინის მდგრადი მართვისა და მინათსარგებლობის მონიტორინგის ეროვნული სააგენტოს თავმჯდომარე ბიორბი მიშვილძემ გვესაუბრება.

მეურნეობა

(დასაწყისი გვ. 15)

ლევან ქაჯაია:

ეს ადგილი ჩვენი დედუღეთია, წლების შემდეგ აქ ოჯახი თბილისიდან საცხოვრებლად გადავიწყვეთ. პროფესიით იურისტი ვარ, მაგრამ 40 წლის ასაკიდან მივიწყებ, რომ მცენარეების მოშენება ჩემი საქმე იყო. ამიტომაც საჯარო სამსახურს თავი დავანებე და ფერმერულ მეურნეობას მივყავი ხელი.

მოკლედ, აქ ჩემი ბებია-ბაბუის სახლია, მამულები, სადაც ჩამოვდიოდით და ნახევარ არდადეგებს ვატარებდით. მოკლედ, ფერმერული მეურნეობა რომ დავიწყებ, თამარიანში დავფუძნდით. მიწა საკუთრებაში დიდი არა გვაქვს, ქირაობა გვიწევს და მდებარეობაც სვადისხევისაა. ასე გავიღვივებ ნაკვეთები გვეხმარება კიდევ, რომ თუნდაც სეტივისგან დავიცვაოთ თავი. თუ ერთგან დაზიანდება მოსავალი, მეორეგან შეგვიწარმოება. რისკების შესამცირებლად

აგროტექნიკური ხილის დაბოლოებული

ძირითადად, ბაღჩეული კულტურები მოგვყავს, იაპონური, კორეული ნესვები – განსხვავებული გემოსი და ფორმის, განსხვავებული შიგთავსის საზამთროები – ნითელი უკურკო, ყვითელი უკურკო, ნარინჯისფერი, თეთრი გულით, მანგოსა და ტროპიკული ხილის გემოებით, ნუშია და ვანილის ნოტებით...

ფერმერული მეურნეობა ასე გვაქვს გადანაწილებული. — თქვენთან ერთად ვინ ინაწილებს შრომას?

— საქმე რამდენიმე წლის წინ მე და ჩემმა ძმამ დავიწყებ. წლეულს ჩვენსავით თბილისიდან წამოსული ახლო მეგობარი შემოგვიერთდა და ახლა უფრო დიდ ფართობებს ვეჭიდავებით, დიდი გეგმებით ვგვავს.

ძირითადად, ბაღჩეული კულტურები მოგვყავს, იაპონური, კორეული ნესვები — განსხვავებული გემოსი და ფორმის, განსხვავებული შიგთავსის საზამთროები — ნითელი უკურკო, ყვითელი უკურკო, ნარინჯისფერი, თეთრი გულით, მანგოსა და ტროპიკული ხილის გემოებით, ნუშია და ვანილის ნოტებით. ტკბილი სიმინდიც მოგვყავს, საქართველოში ერთ-ერთი პირველი ვართ, ვინც ამის წარმოება დაიწყო, ფიზალისიც ერთ-ერთმა პირველებმა ჩვენ მოვიყვანეთ.

მანამდე ბაზარი გამოვიკვლიეთ. ყუ-

რადღება იმან მიიქცია, რომ ხილ-ბოსტნეულის ზოგ სახეობას, რომელთა მოყვანა საქართველოში შეიძლებოდა, ჰიპერმარკეტები საზღვარგარეთ ყიდულობდნენ. ფასიც მაღალი ედო.

— ლაგოდში კი ნახევრად სუბტროპიკული მხარეა და საშუალებას იძლევა ვგ-ზოტიკური ხილი მოისინჯოს...

— ბევრი კულტურა წარმატებით დაინერგა და ჩვენს კლიმატს შეეგუა. ისეთი კულტურებიც იყო, რომელთა კულტივირებასაც აღარ ვეჭირობთ.

მუშაობას ზამთრიდან ვიწყებთ. მეგობარი რომ ვახსენებ, დიდი ჩინური საჩითილე-სასათბურე მეურნეობა აქვს და ზამთარში ვიწყებთ ნერგის გამოყვანას. ადრე გაზაფხულზე ღია გრუნტში გადავგვავს.

— გადარგვიდან რამდენ ხანში მოდის სრულყოფილი ნაყოფი?

— გააჩნია კულტურას, საზამთროს გადარგვიდან 75-80 დღე სჭირდება. კლიმატზეც ვართ დამოკიდებული, თუ გრილი გაზაფხული შესვდა, ხანგრძლი-

ვი წვიმები, ზრდა-განვითარება ფერხდება, მზიანი დღეები კი ამისთვის ხელსაყრელი პირობაა. 2,5 ჰექტარი ბაღჩეულ კულტურას, საზამთროსა და ნესვს უკავია, 1,5 ჰექტარი კი ტკბილ სიმინდს (თეთრსა და ყვითელს).

— რით გამოირჩევა ტკბილი სიმინდი?

— სახამებელს არ შეიცავს, შეიძლება მოუხარშავდაც მოხმარება, ადვილი მოსანელებელია და ძალიან მდიდარია ვიტამინებით... სუპერმარკეტებსა და ჰიპერმარკეტებში ეს პროდუქტი

როცა ამ პროდუქტების დანერგვა დავიწყებ, იმდენად სიახლე იყო, საზოგადოებამ ვერ მიიღო. 2-3 წელიწადს ზარალზე ვმუშაობდით. ადრე კვირაში დაახლოებით 200 კილოგრამს ვყიდდით, ახლა ორი ტონა იყიდება. დღეს მას ჰყავს მომხმარებელი და მჭერა, რომ რენტაბელური და მომგებიანი იქნება

ქარსაფარი ზოლების გარეშე სავარგობაშია ეროზია მოსკოვს

(დასაწყისი გვ. 15)

ბატონო გიორგი, საქართველოს აერთ კუთხეში არათუ თავად ქარსაცავი ზოლებია გამქრალი, არამედ ბევრმა ტერმინი „ქარსაცავი ზოლების“ მნიშვნელობაც აღარ იცის. შესაბამისად ისიც, თუ რამდენად ენებს გარემოს მათი არარსებობა. აქამდე როგორ მივედით?

გიორგი მიშელაძე: — ბოლოს მიწის ბალანსი ჩვენს ქვეყანაში 2004 წელს აღიწერა. ამ ბალანსით და ამ ეტაპისთვის, მართალია, ქარსაცავი ზოლების მნიშვნელოვანი ნაწილი უკვე განადგურებული იყო, მაგრამ ჯერ კიდევ გვქონდა შემორჩენილი მათი გარკვეული რაოდენობა. თუმცა, სამწუხაროდ, ქარსაცავი ზოლები ამის შემდეგაც განადგურდა, მათ შორის ზოგი სასოფლო-სამეურნეო ნაკვეთების, ზოგი მშენებლობების მფლობელების, ზოგიც მოსახლეობის მიერ. სხვათა შორის, ამ პერიოდში რამდენიმე ქარსაცავი ზოლი დონორმა ორგანიზაციებმა გააუმჯობესა, მაგრამ მათი დიდი ნაწილი კვლავ განადგურდა. ქარსაცავების ყველაზე დიდი რაოდენობა მოიხპო და გადაიწვა აღმოსავლეთ საქართველოში, კახეთის რეგიონში, სადაც გარემო ისედაც წყლის ყველაზე დიდ დეფიციტს განიცდიდა. სწორედ ქარსაცავი ზოლები ინარჩუნებენ ნიადაგის ტენიანობას. და არა მარტო ამას: სასოფლო-სამეურნეო კულტურათა მიხედვით, ქარსაცავი ზოლი მოსავლიანობას 35%-ით ზრდის. დასაბამი, რომ მოსახლეობის აბსოლუტურ უმრავლესობას არ ესმის, ქარსაცავის ზოლების განადგურება როგორ უარყოფით როლს თამაშობს მიწის შენარჩუნების საქმეში, როგორ ფიქვას და აშრობს ნიადაგს. ქარსაცავთა ნარგობის ნაწილი თავისთავად გახმა, რადგან როდესაც პროექტი დასრულდა, ახალგაშენებული ზოლების პატრონი აღარავინ იყო. ძლიერი ქარი და ქარისმიერი ეროზია სასუბარო საქმე არ არის. ისეთი შემთხვევებიც ყოფილა, როდესაც ძლიერ ქარს ხორბლის ერთ ყანაში მოსავალი „მოუხსნია“ და მეორე ყანაში გადაუტანია.

— თუ ადამიანი დაფიქრდება, როგორ ქრის იმ ტოტს, რომელზეც ზის, იქნებ ისეთ ბარბაროსობასაც შეეშავს, როგორც ქარს-

2030 წლამდე ქარსაფარი ზოლები 1000 ჰექტარზე უნდა აღდგეს მთელ საქართველოში, ოღონდ თანადაფინანსების პრინციპით. სახელმწიფომ რაც არ უნდა სრულად აიღოს თავზე ეს ვალდებულება, თუ ნაკვეთების პატრონები არ იქნებიან დაინტერესებული ქარსაფარის მოვლა-პატრონობით, ისინი მომავალშიც გადაიხეხენ ქარსაფარის ხეებს ან დანვავენ

ცავი ზოლების განადგურება, მაგრამ, სამწუხაროდ, არ ფიქრობს...

— დიას, ასეა და ამიტომაც მივედით იმ დონემდე, რომ ქარსაცავი ზოლები აღარ გვაქვს. ამ მიზეზით თავადაც შეექმნა პრობლემები მოსახლეობას და ახლა შეველას ითხოვენ. ქარსაცავების ნაწილი შედარებით კარგად არის შემორჩენილი თელავსა და საგარეჯოში. ისიც მხოლოდ იმიტომ, რომ ამ ქარსაფარების მომიჯნავე მოსახლეობა ან მესაკუთრეები შეგნებული ხალხი აღმოჩნდა და ესმოდათ მისი დანიშნულება. ამიტომაც არის მნიშვნელოვანი 2021 წლის კანონი „ქარსაფარი ზოლების შესახებ“, რომელმაც ქარსაცავი ზოლების გაშენება-აღდგენა სრულად უნდა მოავტაროს. მიწის მართვის სახელმწიფო სააგენტოს უკვე დანერგული აქვს ამ კანონით გათვალისწინებული სამუშაოები. მათ შორის პირველი ეტაპია საქართველოს ქარსაფარი ზოლების ინვენტარიზაცია. ეს გულისხმობს, რომ ქვეყნის ყველა კუთხეში სრულად უნდა აღირიცხოს, რა დაგვრჩა ქარსაცავი ზოლებიდან, რა ასაკისა და ჯიშის ხეები; რა

დაგომარეობაშია ის, რაც დაგვრჩა. ბევრი ქარსაფარია დაურეგისტრირებელი, რასაც პარალელურად აღვირცხავთ. დაახლოებით 14 000 ჰექტარზე გვაქვს ქარსაცავების ინვენტარიზაცია გასაკეთებელი. აქედან 1 000 ჰექტარი გვაქვს ინვენტარიზებული ქართლსა და კახეთში. წარმოიდგინეთ, ახლაც ვაწყდებით ხეების გადაჩეხის ფაქტებს. ზოგი შემთხვევა ნაგებობების აშენებით არის გამოწვეული, ზოგ შემთხვევაშიც მერქნიან ხეებს ჭრიან მოხმარებისთვის.

— დადგენილია როდის და რა ფართობი უნდა დაიფაროს სრულად ქარსაფარით?

— სახელმწიფო დადგენილებით, 2030 წლამდე ქარსაფარი ზოლები 1000 ჰექტარზე უნდა აღდგეს მთელ საქართველოში, ოღონდ თანადაფინანსების პრინციპით. რატომ? სახელმწიფომ რაც არ უნდა სრულად აიღოს თავზე ეს ვალდებულება, თუ ნაკვეთების პატრონები არ იქნებიან დაინტერესებული ქარსაფარის მოვლა-პატრონობით, ისინი მომავალშიც იმავსე გააკეთებენ, რასაც აქამდე აკეთებდნენ, სრულად გადაიხეხენ ქარსაფარის ხეებს ან დანვავენ. ამიტომ დაე

თავად მოსახლეობამ იზრუნოს იმაზე, რაც მისთვისვეა ჰარევიც აუცილებელი. თვითდაფინანსების პროცენტი არ იქნება მაღალი, მაგრამ აღძრავს მოსახლეობის ნებას, რომ ქარსაცავი იყოს დატოვონ. მთავარი მისი მოვლაა, თორემ გააშენება აუცილებლად იქნება.

— გეთანხმებით. რა ფართობზე უნდა გაშენდეს ქარსაფარი?

— მიწის დაახლოებით 2%-ზე. თუმცა საჭიროა ამ რიცხვის დაზუსტება იმ კონკრეტული ტერიტორიების მიხედვით, სადაც ქარსაფარი გაშენდება. ასევე საჭიროა დაკონკრეტდეს ქარსაფარისთვის საჭირო ხეების ჯიშები. მნიშვნელოვანია, რომ პარალელურად მიდის სარწყავი სისტემის აღდგენის პროგრამაც და კიდევ ერთი: ამ სამუშაოში აუცილებლად გავითვალისწინებთ თავისთავად მცენარეების დარგვას, რაც ხელს შეუწყობს მეფუტკრეობის განვითარებას.

სოფიკო აბოშაძე, კავკასიის რეგიონული გარემოს დაცვის ცენტრი: — ქარსაფარი ზოლების გაშენება ჩვენთან ძალიან რთული საქმე აღმოჩნდა, რადგან არ არსებობდა კანონი ქარსაფარი ზოლების განადგურებისთვის პასუხისმგებლობის შესახებ. დონორი ორგანიზაციის, გარემოს დაცვის გლობალური ფონდის დახმარებით გასულ წლებში ქარსაფარი ზოლი 55 კილომეტრზე გავაშენეთ. აქედან, მაგალითად, დედოფლისწყაროში 11 კილომეტრზე გაშენებული ქარსაფარი სულ რამდენიმე თვეში განადგურა მოსახლეობამ. არადა, დედოფლისწყაროში ურთულესი მდგომარეობაა ეროზიების თვალსაზრისით. დანარჩენი ქარსაფარის ზოლებიდანაც მხოლოდ 60% შენარჩუნდა. მიზეზი მათ შორის ისიც იყო, რომ სარწყავი სისტემები არ გვქონდა აღდგენილი. ამ პირობებში თუნდაც 60%-ის გადაჩეხა დიდი საქმეა. ამისთვის გამოვიყენებ ნაყალბამჭერი გრანულები და ძოვების საწინააღმდეგო ტუბები.

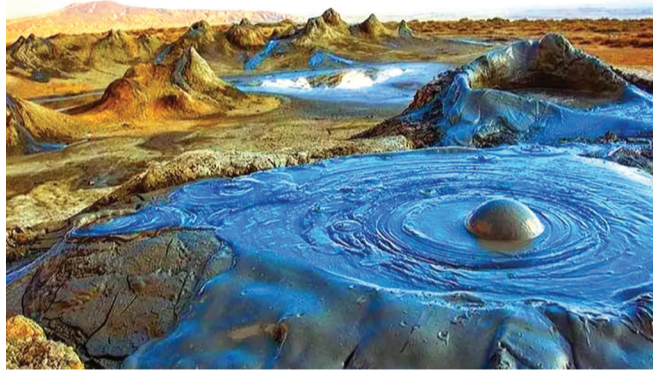
ამჟამად დონორების მუშაობა შეჩერებულია. ველოდებით სახელმწიფო დადგენილებას, რომელიც იწყებს სარწყავი არხების რეაბილიტაციას, რის შემდეგაც ქარსაფარი ზოლების გაშენება დონორი ორგანიზაციების დახმარებითაც განახლდება.

ვაშლოვნის საზღვარი

ნაკრძალში გვერდიგვერდ იზრდება ალპური, ნახევარუდაბნოსა და ჭაობის მცენარეები. სწორედ ამიტომ საერთაშორისო თანამეგობრობამ ამ ტერიტორიას ბუნების ძეგლის სტატუსი მიანიჭა

თბილისიდან უკიდურეს აღმოსავლეთისკენ გზას თუ გაუყევით, 200 კილომეტრში, შირაქის ზეგანთან, სადაც აშკარად დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის, საქართველოს ერთ-ერთ ულაშაზეს ტერიტორიას ნახავთ. მას ვაშლოვნის უწოდებენ, თუმცა იქ, ვაშლის ხე არასდროს მდგარა. დაცული ტერიტორიები, რომლის საერთო ფართობი 35 067 ჰექტარია, შედგება ნაკრძალის, მის გარშემო არსებული ეროვნული პარკისა და ცალკე მდებარე სამი ბუნების ძეგლისგან. თვალუწვდენელ ველებს ხეები და კლდეები ცვლის, დაბლობები კი წმინდა საკმლის ხის ტყეს უჭირავს. გადმოცემის მიხედვით, რადგან ტყე შორიდან ვაშლის ბაღს ჰგავს, მას ვაშლოვნის შუარქვეს. აქაური კლიმატი ცხელი და მშრალია. ჩვენი მეგზური ნაკრძალის დირექტორის ყოფილი მოადგილე, აშკარად ვაშლოვნის დაცული ტერიტორიების მეგობართა ასოციაციის თავმჯდომარე ამირან კოდიანაშვილი. ჩვენ მის ინსტრუქციებს მივყევით და არნივის ხეობის აღმართიან საფეხმავლო გზას გაუყევით.

ტალახის ვულკანები ზღვის დონიდან 541 მ სიმაღლეზე, სერის თხემზე აღმართულ რამდენიმე მეტრის სიმაღლის ბორცვს წარმოადგენს. ყველაზე დიდი ტალახის კრატერის დიამეტრი 3,5-4 მ-ია. ის, ისევე როგორც მის გარშემო განლაგებული მცირე ზომის სასულები, მუდმივმოქმედია

არნივის ხეობა ვაშლოვნის დაცული ტერიტორიების მარგალიტია. ხეობაში 78 სახეობის ფრინველი ბინადრობს. დროდადრო ვხვდებით და ვცდილობთ ხეობის ბინადრებს შორიდან ვუჭვრიტოთ. სიციხეში გზა დამლულია, თუმცა იქაური სილამაზის ნახვის შემდეგ აუცილებლად იტყვიან, ნვალეზად ღირდაო. ფეხსადგამიანი მონოკლიდან ისე ახლოს ჩანს არნივის ხეობის ფლორა და ფაუნა, ასე მგონია, მეც იმ კლდის ძირში ვარ, სადაც ვეებერთელა ორბმა კამარა შეკრა და ჩამოსაჯდომად გაემზადა, მერე გადაიფიქრა და ისევ ცაში აიჭრა. ერთ-ერთ კლდეზე ბუდეში მჯდომი ყარყატი აშკარად თვალს თვალში მიყრის. „ნუთუ შემამჩნია, რომ ვუთვალთვალე?“ — ხმაბალა ვინყებ ფიქრს. ბატონი ამირანი მისხნის, რომ ამ კლდეებში მოზინადრე ფრინველებს კარგი მხედველობა აქვთ, ისინი დიდი სიფრთხილით გამორჩევიან და ყურადღებით აკვირდებიან ადამიანების გადაადგილებას, მიახლოების შემთხვევაში კი ბუდეს ტოვებენ. საოცარი სანახავია ნითელისკარტა და გრძელფეხება

ყარყატი. ყოგრიტს სხვა მხარეს ვაბრუნებ და კლდის ქიმზე ბუდეზე ფრთაგადაშლილ დედა ორბს ვხედავ, ცდილობს ბარტყები მზემ არ შეანუხოს. ჩვენი ყოფნის დროს ფასკუნჯი არ გამოჩენილა, აი, არნივს კი არნივის ხეობაში თურმე ვერსად შეხვდები. ბატონი ამირანი მიყვება: „მე-18 საუკუნეში დედოფლისწყაროს ტერიტორიაზე რუსი ემიგრანტები დასახლდნენ. ხეობაში მათ უზარმაზარი ფრინველები შეუნიშნავთ და უფიქრიათ, რომ არნივები იყვნენ. ამიტომ ხეობას „არიოლ ბალკა“ შეარქვეს, შედეგად დღემდე შემორჩა ამ სახელწოდების ქართული თარგმანი, „არნივის ხეობა“. ხეობის კლდეებში მრავალი სახეობის მტაცებელი და ლემიქამია ფრინველი ბინადრობს: ორბი, ფასკუნჯი, შევარდენი, მიმინო, ქორი, კაკაჩა... ლემიქამია ფრინველებს მკვდარი ცხოველის პოვნის საოცარი უნარი აქვთ. მათ შუქლიან შორიდან ისიც გაარკვიონ, ცხოველი მკვდარია თუ ცოცხალი. ერთმა თუ იპოვა, მას ყველა მიჰყვება და ძალიან სწრაფად ლემთან ბევრი ფრინველი იყრის თავს. შეიძლება 2 საათ-

ში მთელი ძროხაც შეჭამონ“.

პროფესიონალურ სათვალთვალო ყოგრიტში სალ კლდეზე ამოსულ ხასხასა მწვანე მცენარეს ვხედავ და გაოცებული მეგზურს კითხვებით ვაბრუნებ: „კლდეზე როგორ ხარობს? ფესვი არა აქვს? რა მცენარეა?“ — ჩემი გაოცების ობიექტი უიშვიათესი და ულაშაზესი ყვავილოვანი მცენარე, „კახეთის მაჩიტა“ აღმოჩნდა. ფესვები კლდის უწვრილეს მილებში აქვს გადგმული და გვალვის დროს იქიდან იწოვს წესტს. მთელ დედაქანზე „კახეთის მაჩიტა“ მხოლოდ აქ ხარობს. როგორც ჩემი მეგზური მეუბნება მაჩიტების ბევრი სახეობა არსებობს, თუმცა „კახეთის მაჩიტა“ სხვებისგან გამოირჩევა. საუკუნეების წინ ამ ტერიტორიას ოკეანის წყალი ფარავდა. ხმელეთის გაჩენის შემდეგ პირველი მცენარე სწორედ „კახეთის მაჩიტა“ აღმოცენდა. ის ენდემია და განსაკუთრებულად ვიცავთო.

ვაშლოვნის გვერდიგვერდ იზრდება ალპური, ნახევარუდაბნოსა და ჭაობის მცენარეები. სწორედ ამიტომ საერთაშორისო თანამეგობრობამ ამ ტერიტორიას ბუნების

ძეგლის სტატუსი მიანიჭა.

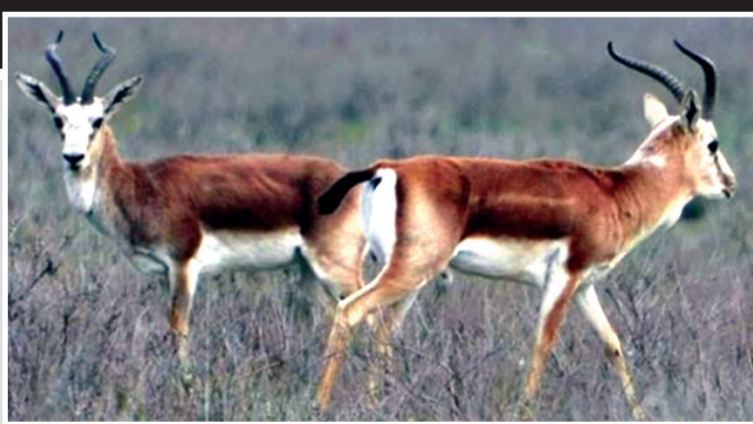
საკმლისხეობიანი დაბლობი გაჭირვებული ვაშლივით ჰგავს ვაშლის ბაღს, თუმცა ახლოს მისვლის შემდეგ ხეები, რომ საკმლის ხეს ფოთოლიც და ვარჯიც განსხვავებული აქვს. მას ქაღალღებრივ ტყესაც ეძახიან. პატრიარქის საკმლის ხე თითქმის 1000 წლისაა, ხეა უმეტესობა კი 300-400 წელს ითვლის. თითო-ორი საკმლის ხე შეიძლება საქართველოს სხვა კუთხეებშიც შეხვდეთ, მაგრამ ამ ხეების ტყეს ამხელა ფართობზე (თითქმის 2000 ჰექტარი) მსოფლიოში ვერსად იპოვებ. როცა ჰაერის ტემპერატურა 40-50 გრადუსს აღწევს, საკმლის ხის ფოთლის ზედაპირი სკდება და იქიდან ნივთიერება ჰაერში გაიტყორცვება. ამ ნივთიერებით იქმნება ღრუბელი, რომელშიც მზის სხივი გრილდება. სიგრილის გამო, საკმლის ხის ძირას უამრავი მცენარე ხარობს.

ვაშლოვნის ხეობებს სხვადასხვა სახელი აქვს: მერცხლების ქალაქი, დათვისხევი, პანტიშარის ხეობა და ა.შ. ბატონი ამირანის ვარაუდით, პანტიშარის ხეობას ეს სახელი პანტის ხეების სისხმირის გამო შეარქვეს. მერცხლების ქალაქში კი იმდენი მერცხლის ბუდეა, დათვა გაგვიჭირდა.

ქურციკა ნაღირობა აპრილიდან!

ამირან კოდიანაშვილი საქართველოში ქურციკების პოპულაციის აღდგენის მრავალწლიანი პროექტის აქტიური მონაწილეა: — სამუხის ველზე რამდენიმე ქურციკი ჩამოვიყვანეთ ბუხარის საჯირონე სამუნიდან. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ მათ მოსავლელად რესურსი აღარ გვქონდა, ვოლიერში მგლები გადასტენ და ქურციკები დახოცეს. 2010 წლიდან დაცული ტერიტორიების სააგენტომ კვლავ დაიწყო ამ პროგრამაზე მუშაობა. ბუნების დაცვის მსოფლიო ფონდის დახმარებით ქურციკები თურქეთიდან შემოვიყვანეთ და დიდ ვოლიერში გავუშვით, მაგრამ ეს გზაც არ აღმოჩნდა მათი გამრავლებისთვის ხელსაყრელი. შემდეგ წლებში აზერბაიჯანიდან შემოყვანილი ქურციკები სამუხის ველზე, ველურ გარემოში გავუშვით. ქურციკების რაოდენობამ დღეისათვის 300 მიაღწია. ამ მნიშვნელოვანი პროექტის კონსულტანტი ვაჟიკო ყოჩიაშვილი თავულებლად შრომობს. ქურციკი სწრაფად მრავლდება, ერთ, ორ ან სამ ლიკლივს შობს. ისინი გუნდურად ცხოვრობენ. სხეული ჩაღისფერი აქვთ, კუდის მხარე კი — თეთრი. გუნდში ყოველთვის ჰყავთ ენ. დარაჯი ქურციკი, რომელიც საფრთხის შესახებ პირველი იგებს და დაახლოებით მ-მეტრიანი ნახტომებით იწყებს გაქცევას. მალე ნახტომების დროს სხეულის უკანა ნაწილში განლაგებული თეთრი ლაქები ადვილად შესამჩნევია, რაც სხვა ქურციკებისთვის საფრთხის მომასწავებელია და სხვებიც მიჰყვებიან სირბილით. ქურციკის ხორცი დელიკატესად ითვლება, მაგრამ მსოფლიოში მათი რაოდენობა იმდენად შემცირებულია, მასზე ნადირობა ყველა ქვეყანაში აკრძალულია. მიუხედავად ამისა, ბრაკონიერები არ ისვენებენ. ერთხელ მოკლეს ქურციკი, რომელსაც სატელიტური საყლო ეკეთა, და სატელიტის მიხედვით გახდა ცნობილი ბრაკონიერთა ვინაობა და ადგილსამყოფელი, მაგრამ ქურციკი ვერ ვიპოვეთ და ბრაკონიერობაც ვერ დავემტკიცეთ.

ბოლო დროს ვაშლოვნის ბევრი ადგილობრივი და უცხოელი ვიზიტორი ჰყავს. 20 წელიწადი ვაშლოვნის ნაკრძალში ვიმუშავე და ფოცხვერი სულ სამჯერ ვნახე, დათვი — ორჯერ, მგელი უფრო ხშირად... თითქმის არ ყოფილა შემთხვევა, ამ ტერიტორიაზე ვიზიტორისთვის გარეულ ცხოველს რაიმე დაეშავებინოს. ერთხელ მეცნიერ ბეჟან ლორთქიფანიძესა და ერთ-ერთ რეინჯერს ეჭვი გაუჩნდათ, რომ ტყეში ბრაკონიერები დადიოდნენ. გავეიდნენ და უკან დაბრუნებულს ლეოპარდმა გადაურბინათ. ლეოპარდის იქ არსებობის შესახებ მანამდე მხოლოდ ფოტოგრაფიებიდან ვიცოდით. ამით იმის თქმა მინდა, რომ მტაცებელთან შეხვედრა იშვიათობაა და წესების დაცვის შემთხვევაში სახიფათოც არ არის.

შეიძლება თვალს არ დაუფეროთ, როდესაც ამ ხეობის კლდეების ჩამონახალში დიდ ნიჟარებს შენიშნავთ. „სად უდაბნოდ ქცეული ვაშლოვნის და სად ნიჟარები?“ — გაოცება არ დამამალავს ჩემი მეგზურისთვის. ამირან კოდიანაშვილი კიდევ ერთხელ დაუხარლად მისხნის: „რამდენიმე მილიონი წლის დათვისხევის კლდეების შრეებში ჩალაგებული უდიდესი ნიჟარები იმის ნათელი მაგალითია, რომ აქ ოდესღაც წყალი იყო. კავკასიონის მთაგრეხილის აღმოცენებისა და წყლის ორად გაყოფის შემდეგ არნივის ხეობაში რიფები დაიპრესა და მივიღეთ უმშვენიერესი კლდეები, ხოლო დათვისხევისა და პანტიშარის ხეობაში დანალექ ქანებში ფენა-ფენა ჩალაგდა მილიონობით მოლუსკი. არნივის ხეობის მსგავსად, ბუნების ძეგლის სტატუსი აქვს მინიჭებული კაკლის ყურეს, იმავე ალაზნის ჭალას, და ტახტიფეხას ტალახის ვულკანებს.

სიციხისგან გათანავლებს რენჯერთა სადგურში ცივი ყავა მოგვართვის. მოგვიანებით დაცული ტერიტორიების დირექტორი მერაბ ფიროსმანიშვილი შემოგვიერთდა. სწორედ მისგან შევიტყვეთ, რომ ნაკრძალში 250-კილომეტრიანი ბილიკი, საპიკნიკ და საკემპინგ ადგილები მოუწყვიათ, ასე რომ, ვიზიტორების სტუმრობასადა ელიან.

ნელი ვარდიაშვილი

ბაკურიანი – ქაოსური მშენებლობები და მოუწესრიგებელი ინფრასტრუქტურა

სელუსებელი წინააღმდეგობის ტყე, მთის ჯანსაღი ჰაერი და ჯადოსნური ბუნება — ბაკურიანის მსგავსი კურორტით მსოფლიოს ნებისმიერი ქვეყანა მოიწონებდა თავს, რომ არა დისონანსი, რომელიც ამ პარკში მონიშნულია ჩვენზე შეგვეტყოს ქაოსური მშენებლობით, ავტომანქანების გამონახობით და ბუნებისადმი უადიერი მოპყრობით. სეზონის მიუხედავად, აქ ავტომანქანების საცობი ხშირია, რასაც გაუმართავი ინფრასტრუქტურაც უწყობს ხელს. უკვე რამდენიმე წელია, ვეღარც ბორჯომის სეზონის მშენებებს, „უკუშვას“ იხილავთ. როგორც ამბობენ, არა მარტო მატარებლის ვაგონები, არამედ ბორჯომიდან ბაკურიანისაკენ მიმავალი რკინიგზაც მწყობრიდან გამოსულია. ამის მიუხედავად, დამსვენებელი ტრადიციას არ ღალატობს და კურორტს როგორც ზამთრის, ასევე ზაფხულის სეზონზე სტუმრობს.

ზაფხულის სეზონზე ბაკურიანში დასაქირავებელი ბინის ფასი ივლისიდან აგვისტოს ჩათვლით იზრდება, ისევე, როგორც ბაკურიანის შემოღარენი — ქაოსური მშენებლობებით. 2017 წელს მიღებული და წლების წინ შესასრულებელი ბაკურიანის განაშენიანების გენერალური გეგმა გადადებულია. ბაკურიანის მართლაც გამორჩეულ მოედანზე, რომელზეც ცენტრალური პარკი უნდა გაშენებულიყო, მეორადი საბურავების „ქალაქი გაშენდა“. როგორც აღმოჩნდა, საბურავების ზღვა რაოდენობა კვადროციკლების მეტატრონიკებს აქვთ მოზიდული თავიანთი კვადროციკლის რბოლის არეალის შემოსასაზღვრად. კვადროციკლთან ერთად, ბევრს ცხენიც ჰყავს. ეს მშენებელი პირუტყვი კვადროციკლებს ამაყად უწევს კონკურენციას: აქ ცხენით ორწუთიან გასეირნებას ზუსტად ისეთივე ფასი აქვს, როგორც ამავე დროით კვადროციკლებით გაქროლებას — 10 ლარი; არადა, ჯერ კიდევ შარშან 5 ლარს არ აღემატებოდა. სამაგიეროდ, ფასის გამო კვადროციკლიცა და ცხენიც ხშირად უქმად არიან ჩამოშვებული: ორწუთიანი სეირნობის 100%-ით მომატებული თანხა ბევრისთვის ზედმეტად ძვირი აღმოჩნდა.

გაძვირებულია ცხვარიც, რომელიც ბაკურიანში იორმულანოვლ აზერბაიჯანულ მწყემსებს შემოჰყავთ აქაურ სასტუმროებში ბატყის ხორცზე მოთხოვნის გამო. როგორც მწყემსმა რომან მუსაევმა მითხრა, ცხვრის რეალიზაცია ბაკურიანში რთული არ არის, რადგან უამრავი კვების ობიექტია, სადაც ბატყის ხორცი სურთ. ასე რომ, ბატყის ფასი ბაკურიანში 300 ლარია. ორმაგია ბინის ქირა იმ სასტუმროებში, სადაც ტურისტს კვებითაც უმასპინძლებიან. დღე-ღამე დაახლოებით 150 ლარი ღირს. 80 ლარამდეა კოტიჯებისა თუ მოსახლეობის გაქირავებული ოთახის ფასი, სადაც დამსვენებლები თავად იმზადებენ სადილს. ერთადერთი, რაც ბაკურიანში შესანიშნავად მუშაობს, მარკეტების ქსელია

ბაკურიანის მართლაც გამორჩეულ მოედანზე, რომელზეც ცენტრალური პარკი უნდა გაშენებულიყო, მეორადი საბურავების „ქალაქი გაშენდა“. როგორც აღმოჩნდა, საბურავების ზღვა რაოდენობა კვადროციკლების მეტატრონიკებს აქვთ მოზიდული თავიანთი კვადროციკლის რბოლის არეალის შემოსასაზღვრად. კვადროციკლთან ერთად, ბევრს ცხენიც ჰყავს. ეს მშენებელი პირუტყვი კვადროციკლებს ამაყად უწევს კონკურენციას: აქ ცხენით ორწუთიან გასეირნებას ზუსტად ისეთივე ფასი აქვს, როგორც ამავე დროით კვადროციკლებით გაქროლებას — 10 ლარი

— მთელ საქართველოში განლაგებული მსხვილი სავაჭრო ობიექტები თავიანთი ფასდაკლებებით ბაკურიანშიც იზიდავენ კლიენტებს.

დღეს ბაკურიანში თითქმის ვეღარ ნახავთ ტრადიციულ ბაკურიანულ ხის სახლებს. მათ ნაცვლად მფლობელებმა მცირე საოჯახო სასტუმროები ააშენეს. იშვიათად შენობები მშენებელი თავიანთი იმ მუხუშუმებს მოგაგონებთ, რომლებიც თავანწყვეტილ მშენებლობას გადაურჩნენ. სწორი დაგეგმარების წყალობით ასეც უნდა ყოფილიყო — მუნიციპალიტეტის ისტორიული სახლების რესტავრაცია და მათი გადამაზება ტურიზმის გამრავლების გარდა არაფერს „დაუშვებდა“, რაც აქ, ალბათ, დიდხანს არ გამოვა. სამაგიეროდ, მშენებელთა გამოუყვანიანთ ის ამბავი, რომ ერთსა და იმავე ეზოში ჩილიმ-ბარი და საბავშვო ატრაქციონი ერთდროულად ფუნქციონირებს, ხოლო რამდენად კანონიერია ან ეთიკური ეს მომენტი, არავის აინტერესებს. ამასთან, ვერავინ ვერაფერი მოუხერხა იმ დანგრეულ ინფრასტრუქტურას, რომელიც ბაკურიანში ასევე ტრადიციულია, მათ შორის ვერც მუნიციპალიტეტის ფაციფუცმა, რომელიც ბაკურიანისათვის რატომღაც ტურისტული სეზონის დასაწყისში „იღვიძებს“ ტრაქტორებითა და მტვრის ბოლქვებით, ქუჩების თხრითა და ხმაურით, რაც ისედაც მოუწესრიგებელ დაბას შავ დღეში ადგებს.

ინა ბიბანიშვილი, ადგილობრივი მცხოვრები: — მაინცდამაინც ტურისტული სეზონის დასაწყისში ახსენდებთ, რომ ასფალტი აქვთ დასაგები. იმასაც ალაგ-ალაგ აგებენ. რა აზრი აქვს კაპიტალური გზის გაკეთებას, როდესაც მთელი ბაკურიანის ინფრასტრუქტურა ჩაობრებულია, მინის ქვეშ წყლისა და კანალიზაციების მილები ჩაშლილია. ასფალტის დაგებიდან სულ ცოტა ხანში რომელიმე მილი სკდება, წყალი ამოხეთქს და ასფალტი ასაყრელი და მერე ისევე დასაგები ხდება. მთელი წლის განმავლობაში, განსაკუთრებით ბაკურიანის ცენტრში, საშინელი ანტისანიტარია, მაგრამ მუნიციპალიტეტს ეს არ აინტერესებს, თორემ არსებობს სპეციალური სამსახური და მას დაავალდებუნებენ სასტუმროების მიერ ბაკურიანის დაბინძურების გამოკვლევას. ერთი სასტუმროს კანალიზაცია ბაკურიანის ცენტრის მიმდებარე ისეა დაზიანებული, კანალიზაციის წყალი რუსავით ჩამოდის. რუს თვისება ისეთია, გარკვეული მანძილის გაგლის შემდეგ თავისთავად სუფთავდება. ამიტომ ტურისტებს სუფთა ჰგონიათ და შიგ ხელეებს იბანენ. ერთს მიუჭუნარი და ვუთხარი, რას შვრები, წყალი ჭუჭყიანია-მეთქი, მაგრამ მთელი ბაკურიანის დამსვენებლებს მე ხომ ვერ გავაფრთხილებ.

— ამას მშვიდად როგორ უტყუროს?
— ხალხი ბაკურიანში ტურიზმზე ჩამოკიდებული და სულ არ აწყობს სასტუმროს

ერთადერთი, რაც ბაკურიანში დადის, მოხატული ღია საბავშვო ავტობუსია. კერძო პიროვნებას ეკუთვნის და რომელ განჩინებაზეც არ უნდა ჩამოხვიდე, მგზავრობაში 2 ლარია გადასახდელი

თუნდაც დროებით დახურვა. ამიტომ უმეტესობა მდგომარეობას ეგუება. ვინც ვერ ეგუება, იმასაც რა გამოსდის? ცენტრალური ბაკურიანში, მდინარე ბაკურიანულაზე წლებია უმოაჯირო ხიდია გადახდილი. დღეს იქნება თუ ხვალ ხომ გადავარდება ვილაც?! წლებია ხელისუფლება გვირდებდა, მოაჯირებს გავაკეთებთო, მაგრამ პირობის შესრულება არც უფიქრიათ.

— ბაკურიანს საზოგადოებრივი ტრანსპორტი რატომ არ ჰყავს? არადა, სამგზავრო ტრანსპორტი კი არის გამოკრული.

— სად გაგონილა ამხელა ტურისტულ დაბას ტრანსპორტი არ ჰყავდეს?! ბაკურიანი ძალიან დიდი დასახლებაა, მხოლოდ ადგილობრივი მცხოვრებნი 2000 კაცზე მეტია. ამათ გარდა დამსვენებელსაც ხომ უნდა ტრანსპორტით გადაადგილება?! ერთადერთი, რაც ბაკურიანში დადის, მოხატული ღია საბავშვო ავტობუსია. კერძო პიროვნებას ეკუთვნის და ამიტომაც ძვირია, რომელ განჩინებაზეც არ უნდა ჩამოხვიდე, მგზავრობაში 2 ლარია გადასახდელი.

— ვიცი, რომ ბაკურიანის განვითარების გენერალური გეგმა არსებობს. რატომ გადაიდო მისი შესრულება?

— ეგეც მუნიციპალიტეტს უნდა ჰქონოთ. გეგმა რომ შესრულდეს, მაშინ ბაკურიანში ქაოსური მშენებლობები უნდა შეჩერდეს, და აწყობს კი ეს ადგილობრივი ხელისუფლებას?!

ეთერ ერახე

ახალი პროექტი იწყება! 15 წიგნი 15 წლის შვილად.

15 წლის წინ დაიწყო ყველასთვის საყვარელი პროექტი „50 წიგნი, რომელიც უნდა წაიკითხო, სანამ ცოცხალი ხარ“. 15 წლის განმავლობაში ბევრი რამ შეიცვალა, მათ შორის შეიცვალა მკითხველის გემოვნება, მოთხოვნები, ინტერესები. სწორედ ამიტომ თქვენთან ერთად ვიწყებთ ახალ პროექტს „**კიდევ 15 წიგნი, რომელიც ერთხელ მაინც უნდა წაიკითხო**“.

გამოკითხვაში მონაწილეობა მიიღო 2000-ზე მეტმა ადამიანმა. გიზიარებთ შუალედური შედეგების პირველ სუთელს:

- ❑ **ჯორჯ მარტინი - ცეცხლი და სისხლი**
- ❑ **ნაირა გელაშვილი - დედის ოთახი**
- ❑ **ანა ფრანკი - ანა ფრანკის დღიური**
- ❑ **ალექსანდრე დიუმა - დედოფალი მარგო**
- ❑ **კაზუო იშიგურო - არასოდეს გამიშვა**

შენი აზრის დასაფიქსირებლად დაასკანერე QR კოდი ან დაგვიკავშირდი ნომერზე: 2 47 00 45 **პაიტილი L**

„ან ვიხორცი, თუ საქართველოში 350 000-ზე მეტი ღარიბი იყო. როცა ეს გავიგე, მიხდა ეს ფაქტი გავაპროტესტო!“

1946 წელს ლონდონში მსახიობისა და სამეფო სამხედრო-სახელგაო ფლორის ლეიტენანტის ოჯახში დაიბადა გოგონა, სახელად ჯეინ მელონი ბირკინი, რომელსაც მოგვიანებით მსოფლიო გაიცნობს როგორც ჯეინ ბირკინს. სცენისა და კინოს ლეგენდა, სტილის ეტალონად აღიარებული ჯეინ ბირკინი ცნობილია არა მარტო კინორეჟისორით, არამედ მოდაში გამორჩეული სტილის დამკვიდრებლაც. მისი სახელი მომდერალ სერჟ გენსბურთან ერთად კი იმ პიტებს შორისაა, რომლებიც 1960-იანი წლებიდან დღემდე პოპულარულია. ჯეინ ბირკინმა სახელი გაითქვა როგორც მსახიობმა და მომღერალმა, თუმცა ბევრმა არ იცის, რომ 2010 წელს ის საქართველოში ჩამოვიდა და ზუგდიდში კონცერტი გამართა. როგორი იყო ჯეინ ბირკინის შთაბეჭდილება ცხოვრება და რა აკავშირებს მას მსოფლიოში ყველაზე ძვირად ღირებულ ჩანთასთან? — ამ კითხვებზე პასუხებს მედიაში სხვადასხვა პერიოდში გაშუქებული ჯეინ ბირკინის ინტერვიუებიდან გთავაზობთ.

ჯეინ ბირკინი ლეგენდად აღიარებული მსახიობი და საქართველო

„ბირკინის“, ფასი 10.000 დოლარიდან იწყება, ზოგიერთი მოდელის ღირებულება 500.000 დოლარს აღემატება. 2015 წელს ჯეინმა ოფიციალურად მისწერა „ჰერმესის“ წარმომადგენლობას, რომ მისი სახელი მოეწოდებინათ ცნობილი ჩანთებიდან ცხოველის ტყავის გამოყენების გამო“

— 450.000 დოლარად გაიყიდა. ხბოს, ან ნიანგის ტყავისგან შექმნილ ამ მდიდრულ ჩანთაზე, სახელად „ბირკინი“, 40 წლის შემდეგაც დიდი მოთხოვნაა. მისი ფასი 10.000 დოლარიდან იწყება, ზოგიერთი მოდელის ღირებულება 500.000 დოლარს აღემატება. 2015 წელს ჯეინმა ოფიციალურად მისწერა „ერმესის“ წარმომადგენლობას, რომ მისი სახელი მოეწოდებინათ ცნობილი ჩანთებიდან ცხოველის ტყავის გამოყენების გამო.

ჯეინ ბირკინი ქართველებს — „მე თქვენ არასდროს დამავიწყდებით!“

2010 წლის მაისში გამოცემა „ტაბულა“ წერდა: „დამოუკიდებლობის დღეზე, ზუგდიდს ჯეინ ბირკინი ესტუმრა და რამდენიმე სიმღერა საყვარლად უღიღინა. ბირკინი არასდროს დაავიწყდება დაცვის პოლიციის ერთ თანამშრომელს, რომელსაც ჯეინმა სიმღერის ბოლოს ლოყაზე აკოცა“.

ლეგენდად აღიარებული მსახიობი საქართველოში „ალტერეივენ გრუპისა“ და კოალიცია „სამართლიანობის“ ორგანიზებულ აქციაზე მივიდა. ქართველი დევნილების მხარდასაჭერ აქციაზე, ჯეინ ბირკინის გარდა, სხვა შემსრულებლებიც მონაწილეობდნენ. ცნობილია, რომ კონცერტამდე ენგურის ხიდზე საპროტესტო მსვლელობა გაიმართა, სადაც არასამთავრობო ორგანიზაციების წარმომადგენლების გარდა, დევნილები, თბილისიდან ჩასული სტუმრები და ჯეინ ბირკინიც მონაწილეობდნენ, მათ ერთად გააპროტესტეს რუსეთის ოკუპაციური პოლიტიკა. კონცერტის ბოლოს კი ჯეინ ბირკინმა საზოგადოებას მიმართა: „აქა ვარ იმიტომ, რომ გავაგონო ჩვენი სიტყვები მათ — ჩემს მთავრობას ვგულსხმობ, ვისაც საქართველოს პრობლემის გადაჭრა შეუძლია. მე არ ვიცოდი, თუ საქართველოში 350 000-ზე მეტი დევნილი იყო. როცა ეს გავიგე, სამინილად აღვშფოთდი და მიხდა ეს ფაქტი გავაპროტესტო! მჯერა, რომ ერთად ყველაფერს შევცვლით, თქვენ მე არასდროს დამავიწყდებით!“

ჯეინ ბირკინი 16 ივლისს პარიზში 76 წლის ასაკში გარდაიცვალა, მსოფლიოს კი დაუტოვა უკვდავი პიტები, განსახიერებული როლები, განსაკუთრებული სტილი, რომელმაც ის მოდის ეტალონად აქცია, და ჩანთა, სახელად „ბირკინი“.

ნინო ნიფურია

„რომ არა ჩემი ინგლისური აქცენტი, ალბათ, ასეთ წარმატებას ვერ მივაღწევდი“

1968 წელს ინგლისელი მსახიობი ჯეინ ბირკინი პარიზში რომანტიკული კომედია „სლოგანის“ კინოსინჯებზე მიიწვიეს. 22 წლის ბირკინს მაშინ ვერ წამოედგინა, რომ ეს ფილმი მის ცხოვრებას შეცვლიდა. სწორედ „სლოგანის“ გადაღებაზე გაიცნო თავისი მომავალი მეუღლე სერჟ გენსბური, რომლის მუზაც გახდა და რომელთანაც თანამშრომლობამ მსოფლიოს მრავალი პიტი აჩუქა, თუმცა მანამდე იყო ქართველებითა და სკანდალებით სავსე 13-წლიანი თანაცხოვრება. ფილმის გადაღების დასასრულისთვის წყვილს უკვე იმდენად უყვარდა ერთმანეთი, რომ ჯეინი პარიზში სამუდამოდ დარჩა. 1969 წელს გენსბურმა ბირკინთან ერთად შეასრულა სიმღერა „მე მიყვარხარ... მეც — არა“, რომლის სექსუალური შინაარსის გამო იმხელა სკანდალი დატრიალდა, რომ იტალიის, ესპანეთისა და გაერთიანებული სამეფოს რადიოსადგურებმა აკრძალეს. 1975 წელს სერჟ გენსბურმა ამავე სახელწოდების ფილმი გადაიღო, მთავარ როლში ჯეინ ბირკინი

ნის მონაწილეობით, და ფილმსაც იგივე ბედი ერგო, მრავალ ქვეყანაში ფილმის ჩვენება აიკრძალა. რუსეთში კი ბირკინმა 2004 წელს სერჟ გენსბურისადმი მიძღვნილ ფესტივალზე აჩვენეს. ფილმი შესრულებული როლისთვის ჯეინ ბირკინი წარდგენილი იყო „სეზარის“ ჯილდოზე, კატეგორიაში საუკეთესო მსახიობი ქალი. ჯეინ ბირკინს შესრულებული აქვს 70-ზე მეტი კინორილი და ჩანერილი აქვს 10-ზე მეტი მუსიკალური ალბომი.

ჩანთა „ბირკინი“

ჯეინ ბირკინის სტილის განუყოფელი ნაწილი იყო ჩალის ჩანთა, რომელიც მას ყველგან დაჰქონდა. ერთხელაც, 1983 წელს, ლონდონი-პარიზის რეისზე ჯეინმა ჩანთა თავისი ადგილის ზედა ნაწილში შემოდო, თუმცა ჩანთა გადმოგორდა და მისი ნივთებიც მიმოიფანტა, მაშინ დაინუნუნა მეზობელ მგზავრთან, რომ ჯერ ვერ იპოვა სასურველი ფორმის ჩანთა, რომელიც მის განუყოფელ ჩალის აქსესუარს ჩაანაცვლებდა. ის მგზავრი კომპანია „ჰერმესის“ მთავარი დიზაინერი ჟან-ლუი დიუმა იყო. მაშინ „ჰერმესს“ უკვე შექმნილი ჰქონდა ჩანთა გრეის კელის შთაგონებით, სახელწოდებით „კელი“. ჯეინთან საუბრის შემდეგ, თვითმფრინვაში გულისრევისთვის განკუთვნილ პარკზე, ჯეინმა ჩანთის ესკიზი დახატა, მომდევნო წელს კი ამ ესკიზის მიხედვით ჟან-ლუი დიუმამ შექმნა ჩანთა, რომელიც მსოფლიოში ყველაზე ძვირად ღირებულია. ბირკინის ჩანთების რეკორდულად დიდი რაოდენობა გაიყიდა პანდემიის პერიოდში. „ქრისტის“ აუქციონის წარმომადგენლობის განცხადებით, აუქციონის ისტორიაში ყველაზე მაღალ ფასად გაყიდულ ჩანთებს შორისაა ნიანგის ტყავის „ბირკინი“, რომელიც — 390.000 დოლარად, ხოლო კელის ჩანთა

XXI საუკუნის ოჯახს ახალი ბიბლიოთეკა სჭირდება!

24 ივლისიდან

ჯეინ ოსტინი

ორტომეული

ტომი I

ამპარტავნობა და ამოჩემება; გონება და გრძნობა

საპარტავნობა და ამოჩემება; გონება და გრძნობა

16ლ

1. ნიგნის შესაძენად ეწვიეთ ბიბლუსის ფილიალებსა და პრესის გავრცელების წერტილებს. ნიგნის შეძენას გამოსვლიდან ერთი კვირის განმავლობაში სპეციალურ ფასად შეძლებთ! ან გახდით გამომწერი.

2. დაგვიკავშირდით ნომერზე: 322 47 00 45, გამოიწერეთ 2 ტომეული და ჩვენ თითოეულ ტომს ყოველთვიურად სასურველ დროსა და ადგილზე მოგიტანთ.

3. გამოიწერეთ ონლაინ, საიტებიდან www.palitra.ge. აირჩიეთ თქვენთვის სასურველი გადახდის თარიღი და პირობები და მიიღეთ თქვენი რჩეული ნიგნები ყოველთვიურად.

სატელეფონო და ონლაინ გამოწერის შემთხვევაში, საკურიერო მომსახურების ფასი მთელი საქართველოს მასშტაბით მხოლოდ 2 ლარია.

პალიტრა L

„ბრუკლინში პატარა საქართველო გვაქვს, ჩემ თვალში ქართველების ერთი თაობა გაიზარდა“

ამერიკაში, ქალაქ ბრუკლინში, ამერიკელმა კაცმა ქართველებისთვის ნამდვილი სამოთხე შექმნა ქართული კულტურის ცენტრის სახით — ჯერ ამერიკელები ააცვიკა და აამღერა ქართულად, მერე ემიგრანტი ქართველებისთვის შექმნა სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლები, საბალეტო სკოლები, თეატრები — დიდებისა და პატივებისთვის, სამხატვრო ნრეები, საკვირაო სკოლა... ეს კაცი ვიქტორ სირელსონია, რომელსაც ქართველი მეუღლე ჰყავს. როგორც მისი მეუღლე ლიკა ბახტურიძე ამბობს, ქართული ფოლკლორი მისთვის ყოველთვის ძვირფასი იყო, მაგრამ ვიქტორზე დაქორწინების შემდეგ უფრო მეტად დააფასა მშობლიური კულტურა. მათ ოჯახში დილა ქართული ჰანგებით იწყება, დღე გრძელდება ქართველებთან ურთიერთობით და საღამო სრულდება ქართველებზე საუბრით. როდესაც ახალდაქორწინებული ლიკა მეუღლის სახლში პირველად მივიდა, ცხრა ქართველი მოცეკვავე დახვდა. ისინი ბატონ ვიქტორთან სრულიად უსასყიდლოდ ცხოვრობდნენ. ვიქტორ სირელსონი და ლიკა ბახტურიძე დღემდე ეხმარებიან და გულშემატკივრობენ ამერიკაში ჩასულ ქართველებს, განსაკუთრებით კი ხელოვნებას. როგორ შეხვდა ეს წყვილი ერთმანეთს, რით არის განპირობებული ამერიკელი კაცის ქართული კულტურისადმი უსაზღვრო სიყვარული, ამ და სხვა საინტერესო ამბებზე ლიკა ბახტურიძე გვსაუბრება:

„ერთხელ ჩვენს სტუდიაში ბავშვებს ვკითხე, მიზანს რომ მიაღწევთ და ვისაც რა გინდათ, ის რომ გამოხვალთ, მერე რას აპირებთ-მეთქი? როგორც გაირკვა, ყველა საქართველოში გეგმავს საკუთარი ცოდნის და შესაძლებლობების გამოყენებას. რამდენიმე დღე ბედნიერი დავდიოდით...“

— ძალიან უცნაურად გავიცანი ვიქტორი, ნიუ-იორკში ვიყავი ჩემს მეგობარ ევასთან. ვიქტორი მისი მეგობარია. მითხრა, აქ ქართული ცეკვისა და სიმღერის ანსამბლია და ნამოხვალაო? ისე უცნაურად მომეჩვენა, რამდენჯერმე გავამეორებინე. კი მაგრამ, აქ ქართველები არ არიან და ვინ ცეკვავს-მეთქი?! ერთი სიტყვით, წაყვივი და იქ გავიცანი ვიქტორი. სცენაზე ერთადერთი ქართველი იყო, დარბაზში — მხოლოდ მე და ევა. კონცერტი რომ დასრულდა, მაყურებელი ადგა და ისე დაუკრა ტაში. 26 წლის წინ ამერიკელების შესრულებული ქართული ხალხური ცეკვა საოცარი სანახავი იყო. ამერიკელებმა სიხარულის ცრემლებით მატირეს.

— როგორ მოახერხა ამერიკელმა ვიქტორ სირელსონმა ქართული ხალხური ცეკვის ანსამბლის შექმნა, ან რის საფუძველზე გაუჩნდა ასეთი სურვილი?

— ვიქტორმა საქართველოში 1964 წელს იმოგზაურა. ერთ-ერთი პირველი სტუდენტი იყო, რომელიც ქვეყნებს შორის საერთაშორისო გაცვლის მონაწილე გახდა. დიანს, ამერიკამ და საბჭოთა კავშირმა სტუდენტები გაცვალეს. 20 ამერიკელი სტუდენტი გაემგზავრა საბჭოთა კავშირში. ვიქტორმა მოიარა მოსკოვი, ლენინგრადი, კიევი, ერევანი, თბილისში მატარებით ნამოსულა. მგზავრობისას, როგორც ამბობს, უცნაური სიმღერა შემოესმა. გაჰყვა ამ ხმას და ერთ კუპესთან მივიდა. ჯერ გარედან მიაყურა, შემდეგ კარი გამოაღო, შეიხედა... მომღერლებმა, რომლებიც ქართველები აღმოჩნდნენ, ვიქტორი მიიპატიჟეს და გამოელაპარაკნენ. თავად ამ ამბავს ასე ჰყვება: ბიჭები რაღაც უცხო საქმელს ჭამდნენ. მეც დამპატიჟეს, გავსინჯე და მომეწონა, ძალიან გემრიელი იყო, სორცისა და ბადრიჯნის კერძი. მერე მათთან ერთად დავინოვ და ველიე და სადღეგრძელოც ვთქვი. როგორც აღმოჩნდა, სიმღერა, რომელმაც ვიქტორი მოაჯადოვა, „ჩაკრულო“ იყო, ახალგაზრდები კი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტები. მე, რა თქმა უნდა, ისედაც მიყვარდა ქართული ხალხური სიმღერები და ცეკვები, მაგრამ მას შემდეგ, რაც ამერიკელზე დავექორწინდი, მეტად დავაფასე ჩვენი კულტურა. შეიძლება ითქვას, რომ ჩემი ყოველდღიურობა გახდა, ყოველი დილა ქართული ხალხური სიმღერით იწყებოდა.

— ამერიკაში ქართული ცეკვების დადგმა როგორ შეძლო, ან ცეკვისთვის საჭირო ფორმები როგორ ჩაიტანა?

— საქართველოში მოგზაურობის შემდეგ გადაწყვიტა, რაც შეიძლება მეტი გავეცო ქართული კულტურის შესახებ. ამერიკაში არანაირი ინფორმაცია არ არსებობდა. ქართულ სათვისტომოსაც ძალიან მწირი

როგორც ვიქტორი იხსენებს, მატარებლით მგზავრობისას, უცნაური სიმღერა შემოესმა. გაჰყვა ამ ხმას და ერთ კუპესთან მივიდა... მომღერლებმა, რომლებიც ქართველები აღმოჩნდნენ, ვიქტორი მიიპატიჟეს და გამოელაპარაკნენ. თავად ამ ამბავს ასე ჰყვება: ბიჭები რაღაც უცხო საქმელს ჭამდნენ. მეც დამპატიჟეს, გავსინჯე და მომეწონა, მერე მათთან ერთად დავინოვ და ველიე და სადღეგრძელოც ვთქვი. როგორც აღმოჩნდა, სიმღერა, რომელმაც ვიქტორი მოაჯადოვა, „ჩაკრულო“ იყო, ახალგაზრდები კი თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტები

მასალა ჰქონდა. დიდხანს ეძებდა და, როგორც იქნა, მიაგნო ნიუ-იორკში ქართველ ქორეოგრაფს. ვიქტორს ძალიან დიდი წრე ჰყავს, უმრავლესობა ხელოვნებითაა დაინტერესებული. შესაბამისად, როდესაც ვიქტორმა ანსამბლის შექმნის იდეა გაახმოვანა, ძალიან ბევრი მსურველი გამოჩნდა. სხვათა შორის, ვიქტორის ჩამოყალიბებულ ქართულ ანსამბლში მეტროპოლიტენ-ოპერის სამი სოლისტი ცეკვავდა. ამერიკელები ძალიან ინტერესიანები არიან, მოსწონთ და აფასებენ უცხო კულტურას, ქართული ცეკვა და სიმღერა კი მათთვის განსაკუთრებულია საინტერესო აღმოჩნდა. პირველი კონცერტი კოსტიუმების გარეშე ჩაატარეს, მოგვიანებით კი ბატონი გელოდი ფოცხიშვილის დახმარებით შეიძინეს კოსტიუმები.

— ბატონი ვიქტორი რა პროფესიის წარმომადგენელია?

— მათემატიკოსია და ლექციებსაც კითხულობს. ეს მისი ძირითადი პროფესიაა, თუმცა ფოლკლორისტიც არის.

— როგორც ჩანს, საქმეში თქვენც ჩაერთო და საკმაოდ წარმატებულადაც.

— დიანს, 1998 წლის შემდეგ, როდესაც ამერიკაში ქართველი ემიგრანტების ჩამოსვლა მასობრივად დაიწყო, გადაწყვიტეთ, საკვირაო სკოლა შეგვექმნა. ამას ქართული

შეიძლება ითქვას, ბრუკლინში პატარა საქართველო გვაქვს, ჩემ თვალში აქ ქართველების ერთი თაობა გაიზარდა. მე უკვე 26 წელია ამერიკაში ვცხოვრობ.

— ბოლო ორი-სამი წლის განმავლობაში ძალიან ბევრი ქართველი წამოვიდა ამერიკაში. როგორია თქვენი თვალთ დანახული მათი ყოფა?

— კი, ძალიან ბევრი ქართველი გამოჩნდა ბრუკლინში. შესაძლოა ქუჩაში რამდენჯერმე შეხვდე ქართველს. ადრე ეს ასე არ იყო, თვეები ისე გადიოდა, ვერ შეხვდებოდი. ამ რამდენიმე ხნის წინ ქუჩაში ორი ქართველის საუბარს შევესწარი, ერთი მეორეს ეუბნებოდა, ჩემთან მშენებლობაზე ავიყვანე ქართველი, კი არ მჭირდებოდა, მაგრამ რა მექნა, სამუშაო მჭირდებოდა.

— როგორ გგონიათ, ფიქრობს ეს ხალხი სამშობლოში დაბრუნებაზე?

— ჩვენი ტრიოდან სამი მომღერალი უკვე დაბრუნდა საქართველოში. ბევრი ისეთიც ვიცი, ვინც გეგმავს დაბრუნებას. მშობლები ყველაფერს აკეთებენ, რომ შვილები ზაფხულში საქართველოში გამოემშვენ. ერთხელ ჩვენს სტუდიაში ბავშვებს ვკითხე, მიზანს რომ მიაღწევთ და ვისაც რა გინდათ, ის რომ გამოხვალთ, მერე რას აპირებთ-მეთქი? როგორც გაირკვა, ყველა საქართველოში გეგმავს საკუთარი ცოდნის და შესაძლებლობების გამოყენებას. რამდენიმე დღე ბედნიერი დავდიოდით.

— ემიგრანტების პრობლემები ჩვენთვის ცნობილია, მაგრამ საინტერესოა ქართველ-

ბი, რომლებსაც ამერიკის მოქალაქეობა აქვთ, რა სირთულეებს აწყდებიან ამ ქვეყანაში?

— ამერიკელები, იშვიათი გამოწვევის სის გარდა, ტოლერანტულები არიან სხვა ეროვნების წარმომადგენლების მიმართ.

— აქ გაზრდილი ქართველები ან თუნდაც ისინი, ვინც დიდი ხანია აქ ცხოვრობს, რით განსხვავდებით ამერიკელებისგან?

— აქ ცხოვრების სხვაანაირი ტემპია და ჩვენი დღის წესრიგიც ამაზეა ადგილი. შესაბამისად, ჩვენც ვიცვლებით. ახლა გზის ვარ და სხვაანაირი გაცხიდი, სხვაანაირად ვაზროვნებ. აქ დაბადებული ქართველები უფრო სხვაანაირები არიან, მაგრამ მაინც ვერ ვიტყვი, რომ ამერიკელებისგან არ განსხვავდებიან. ჩვენს ბავშვებს ნამდვილად აქვთ თავიანთი იდენტობა შენარჩუნებული და ამაში მშობლებს დიდი წვლილი მიუძღვით. თავს იკლავენ იმისთვის, რომ შვილები ქართულ წრეებზე ატარონ. ჩვენც ამაზე ვართ ორიენტირებული. მერე ბავშვები ერთმანეთს უშეგობრდებიან, თავიანთ წრეებს აყალიბებენ, წვეულებებს ერთად მართავენ. ზოგიერთი ძლივს ლაპარაკობდა ქართულად, მერე კი სპექტაკლებშიც მონაწილეობდნენ. ბავშვები, რომლებსაც ხათუნა იოსელიანი და ცუცა კაპანაძე ასწავლიდნენ, ახლა ნიუ-იორკის თეატრის ახალგაზრდული დასის წევრები არიან. სხვათა შორის, ვიქტორს ასეთი პროექტიც ჰქონდა — რამდენიმე წლის განმავლობაში ჩვენები ბრუკლინის სკოლებში ქართულ ცეკვას ასწავლიდნენ და საოცარი შედეგი მივიღეთ. ამერიკელმა ბავშვებმა ვიქტორს მადლობის წერილები მისწერეს და ნახატები გადმოსცეს, რომელზეც მათი პირველი ცეკვა იყო ასახული. გულის ამაწყეებელია, სიყვარული, რომელსაც ქართველი და ამერიკელი ბავშვებისგან ვიღებთ.

„გახდი საბავშვო ბესტსელერის ავტორი 2023“-ის გამარჯვებულებსა და „პერიოდი L“-ის წარმომადგენლებს შორის პირველი შეხვედრა გაიმართა

„პერიოდი L“ საბავშვო ავტორების აღმოჩენას აგრძელებს. კონკურსი „გახდი საბავშვო ბესტსელერის ავტორი“ უკვე მეორედ ჩატარდა და პროფესიონალი ჟიურის შერჩეული გამარჯვებულებიც საზოგადოებისთვის ცოტა ხნის წინ გახდნენ ცნობილი.

6 გამარჯვებულს, რომელთა ტექსტებიც ჟიურიმ ყველაზე საინტერესოდ, ორიგინალურად და აქტუალურად მიიჩნია, პატარა მკითხველი რამდენიმე თვეში გაეცნობა.

გამარჯვებულები: ულიანა მესხი, თამარ შალუაშვილი, ქეთევან დეკანოსიძე, ნინო ქადაგიძე, გვანცა ასათიანი და სოფია ბარშოვა „პერიოდი L“-ის დირექტორს, თინა ასათიანს, მთავარ რედაქტორს, მაია ალუდაურს, საბავშვო პროექტების მენეჯერსა და მარკეტინგის ჯგუფს პირველად შეხვდნენ. მხარეებმა ერთმანეთს გაუზიარეს მოსაზრებები ნამუშევრების შესახებ, შეთანხმდნენ მუშაობის ფორმატზე და გაეცნენ გასულ წელს გამარჯვებული ავტორების წიგნებს, რომელთა ილუსტრაციებზეც გამარჯვებულებზე შთაბეჭდილება მოახდინა.

„პერიოდი L“-ის მთავარმა რედაქტორმა მაია ალუდაურმა გამარჯვებულებს სიმბოლური საჩუქრები და სიგელები გადასცა და ინიციატივისთვის მადლობა გადაუხადა. როგორც მაია ალუდაურმა აღნიშნა, 2022 წელს ჩატარებული „გახდი საბავშვო ბესტსელერის ავტორის“ შედეგებით გამოიკვეთა, რომ კონკურსი ლიტერატურის აღნიშნული მიმართულების განვითარებაში მნიშვნელოვანი კონტრიბუტორია.

შეხვედრის დასრულების შემდეგ კონკურსისა და თავიანთ ტექსტებზე ისაუბრეს გამარჯვებულებმა. რამდენიმე მათგანის თქმით, ნამუშევრების სიუჟეტები წლების განმავლობაში იქმნებოდა, ისვენებოდა, მათ ისმენდნენ პატარა ოჯახის წევრები, საბოლოოდ კი გასცდა სახლის კედლებს და მალე მკითხველთა ფართო წრემდე მიაღწევს.

კონკურსის გამარჯვებულები თავიანთი ნამუშევრების შესახებ:

ქეთევან დეკანოსიძე: „ერთ-ერთ ზღაპარს ბავშვობაში ჩემს შვილებს ვუამბობდი. დღეს უკვე ზრდასრულები არიან,

თუმცა, რა თქმა უნდა, ახსოვთ. მისი მთავარი გმირი ჩემი შვილი იყო და ამბავიც მის გარშემო ტრიალებდა. ამ სიუჟეტის ფურცელზე გადატანა და გამოგზავნა სპონტანურად გადაწყდა. ეს წარმატება ჩემთვის ძალიან მნიშვნელოვანია. ზღაპრები მოგვითხრობს ურთიერთპატივისცემის, ერთმანეთის გრძობების გააზრების, გაზიარების, თანადგომის შესახებ. ვფიქრობ, მათი წაკითხვა ბავშვებს ჰუმანურობის მნიშვნელობაზე დააფიქრებს, რაც დღეს ძალიან გჭკირდება“.

თამარ შალუაშვილი: „ჩემს ზღაპარ-

ში ძველი ზღაპრის ჯადოქარი უცებ თანამედროვე რეალობაში ხვდება და მოვლენები მოულოდნელად და საინტერესოდ ვითარდება. ჩემმა პატარა შვილიშვილმა მთხროვა: „შენ როცა აღარ იქნები, მინდა მქონდეს შენი ზღაპრები“ და მის გასახარებლად დავინწყე წერა, ბევრი ვიფიქრე და ზღაპრები კონკურსშიც სულ ბოლო დღეს გამოგზავნე. მასში გამარჯვება ძალიან სასიხარულოა“.

ულიანა მესხი: „მე ვარ მხატვარი, ილუსტრატორი, დავიბადე ქალაქ სოხუმში. ჩემი ჩანახატების საშუალებით პატარ-

ებს ვუყვები აფხაზეთში გატარებულ ადრეულ ბავშვობაზე, უზრუნველ დღეებსა და ბედნიერ წუთებზე. ნაწარმოები აგებულია მცირე ილუსტრაციებით. ყველაფერი ავტობიოგრაფიულია. მინდა ჩვენი დროის ბავშვებს მოეუყვებოდა, რომ ჩვენ ყველა ერთი მინის შვილები ვართ და ერთად დგომითა და კეთილგონიერებით აუცილებლად დავბრუნდებით“.

ქიშრის წმკრები: ნატო ინგოროყვა, დიანა ანფიმიადი და პაატა პაპავა აღნიშნავენ, რომ კონკურსი მნიშვნელოვანია თანამედროვე საბავშვო ლიტერატურის გაცოცხლებისა და განვითარებისთვის. მწერლის, განათლების ციფრული სახლისა და საინფორმაციო-საგანმანათლებლო რესურსების პროგრამის მენეჯერის (TPDC), სოციალურ მედიანერებათა დოქტორის ნატო ინგოროყვას შეფასებით, საკონკურსოდ შემოსული ნამუშევრები მრავალფეროვნებით გამოირჩეოდა:

„ჩვენ ხშირად საბავშვო ლიტერატურას მხოლოდ შემეცნებით და აღმზრდელით დატვირთვას ვაძლევთ. ცხადია, არც უმავისობაა, მაგრამ ასევე აუცილებელია ტექსტმა ბავშვი გააცინოს, სახალისო იყოს, ინტერესი გაუღვივოს და ახალ ცოდნასთან ერთად, მრავალფეროვანი ემოციები გაუჩინოს.“

თანამედროვე საბავშვო ავტორებს და წიგნებს სჭირდება მეტი ყურადღება, მეტი რეკლამა, მეტი საჯარო წაკითხვა, რეცენზიები და ა.შ. ქართველმა საბავშვო ავტორებმა უნდა იფიქრონ თემატურის თანამედროვეობასა და თანამედროვე ბავშვის ენის სტილის თავისებურებებზე. სინამდვილე და გამონაგონიც 21-ე საუკუნის ბავშვის მსოფლმხედველობას უნდა მოერგოს. ხშირად უნდა იმართებოდეს საბავშვო ლიტერატურის კონკურსები, მათ შორის თემატურიც, რომლებიც მოტივაციას ზრდინან ავტორებში და მოლოდინს მკითხველში“, — აღნიშნა მან.

აღსანიშნავია, რომ კონკურსი სხვადასხვა ასაკობრივი ტექსტისთვის ჩატარდა და გამოვლენილი 6 გამარჯვებულის ნამუშევრებმა თითქმის ყველა მათგანი მოიცვა. საინტერესო და აქტუალურ ტექსტებთან ერთად უნიკალური ილუსტრაციები მათ კიდევ უფრო დასაამასოვრებელს გახდის.

მიხევა-მოხევის უმძაფრესი გენერატორი

74 მეტრი სიგრძის გენერატორი 680 ტონას იწონის

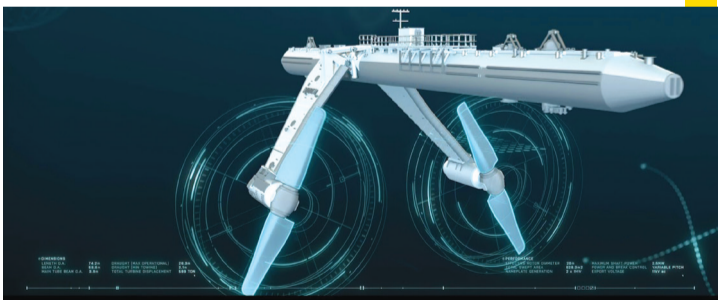
შოტლანდიის ჩრდილოეთში ორკნის არქიპელაგის 70-ზე მეტი კუნძულიდან მხოლოდ 20-ია დასახლებული. უდიდესი ქალაქია კირკვოლი. აქ განლაგებულია „ვეროპის საზღვაო ენერჯის ცენტრის“ შტაბბინა, სადაც მიქცევა-მოქცევის ენერჯის გამოყენებას სწავლობენ. საზოგადოდ, დიდი ბრიტანეთი მიქცევა-მოქცევის ენერჯის ტექნოლოგიებში მსოფლიო ლიდერად ითვლება. კირკვოლიდან 17 კმ-ში, სადაც ერთმანეთს სვდება ატლანტის ოკეანე და ჩრდილოეთის ზღვა, მსოფლიოში ერთ-ერთი უდიდესი მიქცევა-მოქცევის ტალღებია. სწორედ აქ ფსკერზე 4 ლუბითაა დამაგრებული მსოფლიოში ყველაზე ძლიერი მიქცევა-მოქცევის ენერჯის გენერატორი Orbital Marine Power O2.

„ორბიტალ მარინ პაუერ“ ინოვაციური შოტლანდიური საინჟინრო კომპანიაა სათავო ოფისით კირკვოლში, რომელიც მიქცევა-მოქცევის ენერჯის ტურბინების ტექნოლოგიებზე მუშაობს. 680-ტონიანი ყვითლად შეღებული ორფრთიანი მცურავი გენერატორ O2-ის სიგრძე 74 მეტრია. მისი მოძრავი ფრთები მიქცევა-მოქცევის ნაკადში სხვადასხვა კუთხით იძირება — იმის მიხედვით, მოცემულ მომენტში რა სიღრმეზეა ჭავლი ყველაზე უფრო მძლავრი. წყლის ნაკადი ფრთებზე დამაგრებულ მბრუნავ კონსტრუქციებს, 20 მეტრის დიამეტრის მქონე როტორებს ატრიალებს. გამომუშავებული ელექტროენერჯია გენერატორიდან მოძრავი კაბელის მეშვეობით ზღვის ფსკერზე გადადის, საიდანაც უძრავი კაბელის მეშვეობით ხმელეთზე ელექტროქსელს გადაეცემა.

„მიქცევა-მოქცევის ენერჯია ერთადერთია განახლებადი ენერჯის წყაროებიდან, რომელსაც მთავარის მიზიდულობის ძალა წარმოქმნის. რაც მთავარია, ქარის ან მზის ენერჯისგან განსხვავებით, მისი რესურსი მუდმივია და აბსოლუტური სიზუსტით პროგნოზირებადი“, — განმარტავენ კომპანია „ორბიტალ მარინ პაუერში“. მათი გენერატორის გამომუშავებული ენერჯია 2000 სახლის წლიურად მოთხოვნილებას სრულად აკმაყოფილებს.

გენერატორი ადგილზე ნახევრად ჩადირული სატივითო გემით მიიტანეს ♦ გენერატორის მუშაობის სქემა

განვითარებული ქვეყნები ცდილობენ მაქსიმალურად ეფექტურად გამოიყენონ ენერჯის ეკოლოგიური და ალტერნატიული წყაროები — ჰიდროელექტროსადგურები, ქარის ტურბინები, მიქცევა-მოქცევის გენერატორები, მზის ბატარეების სადგურები. ბოლო ათწლეულებში ამან ნელ-ნელა არაოფიციალური შეჯიბრების სახე მიიღო, ოღონდ ეს არ ეხება მზის ბატარეებს სადგურებს, რადგან ისინი იმდენად მრავალფეროვანია და განსხვავებული, რომ მათი შედარება შეუძლებელია.

მსოფლიოს უდიდესი ჰიდროელექტროსადგურია ჩინეთში მდებარე „სამი ხეობა“ (იხ. „კვირის პალიტრა“, 27 ივნისი, 2022). ასევე ჩინეთშია მსოფლიოს უდიდესი ქარის ტურბინაც — წლეულს აგებული MySE-242-ის როტორის დიამეტრი 242 მეტრია, რომელმაც პირველობა ჩამოართვა დანიურ Vestas-236-ს (როტორის დიამეტრია 236 მ). ჩინელები ამაზე არ ჩერდებიან და სურთ წლეულსვე დაასრულონ კიდევ უფრო დიდი, 260 მ დიამეტრის მქონე გიგანტური ქარის ტურბინაც. სამაგიეროდ, არაფერი ემუქრება შოტლანდიაში მდებარე უმძაფრეს გენერატორს, რადგან ამ ადგილებში უძლიერესი მიქცევა-მოქცევა ენერჯის გამომუშავებისთვის საუკეთესო პირობებს ქმნის.

რამაზ გურგენიძე

1	2	3	4	14	5	6	7
8					9		
10					11		
			12	13	14	15	
16							17
23					18		29
			27				
29							
31							
33							34

თარაზულა: 1. „რაც იყო სუფრამზე — ერთიან მოხოცა, დათვიც კი დააფრთხო ... ხორხოცმა“ (შ. ნიშნინიძე); 5. „სალამურას თავგადასავალი“ — ... დაუდე; 8. ახლად დაყენებული, დუღილდაუთავარებული ღვინო; 9. სინათლის სიკაშკაშის საერთაშორისო ერთეული; 10. ზოროასტრის სარწმუნოების წმინდა წიგნების კრებული; 11. გარეული ვირი; 12. არჩევანის საპასუხო სიტყვა თამაშში; 16. „გვისკისებდით მალხაზები, დარდი გვექონდა ...?! თურმე დასასრული იყო, მე ვთქვი დასაწყისი“ (მ. ფოცხიშვილი); 17. ნ. დუმბაძე „მე, ... ილიკო და ილარიონი“; 18. ქორნილი ნეფის მეჯვარე; 19. ფიზიკოსი ... იოფე; 21. ინგლისელი მომღერალი ქალი, ბრიტანეთის იმპერიის ორდენის მფლობელი; 24. ყვავილების დედოფალი; 27. მხ. ფ. „არაჩვეულებრივი გამოფენა“ — აგული ერისთავის მამა; 29. ქართველი პიანისტი, საქართველოს სახალხო არტისტი ... დოიჯაშვილი; 30. „სადაც ყვარა მოწინებით თვალსაწყურარი: სათი, ... ამეთვისტო, ძონი, გუარი“ (ი. გრიშაშვილი); 31. იტალიელი მსახიობი, რეჟისორი და სცენარისტი რობერტო ...; 32. დაუმუშავებელი ბრილიანტი; 33. პატარა ფლეიტა; 34. საკურორტო ქალაქი თურქეთში.

შპიულა: 2. ფერმწერი; 3. ლირსმონაზე ვატა ... (IV)სპარსეთის ერთ-ერთ მონასტერში მოღვაწე ბერი; 4. პურის ჭამა ფსონით; 5. სამყარო, როგორც მთლიანობა; 6. საპორტო ქალაქი ესპანეთში; 7. უზურგო სკამი; 13. პატივისცემის გადაჭარბებული გამოხატვა, ზედმეტი მონივნება; 14. სიურრეალისტი მხატვარი სალვადორ ...; 15. პირი, რომელიც აგროვებს ძველ მონეტებს და მედლებს; 20. ლეგა, ნაცრისფერი; 22. კამათი, პაექრობა; 23. ქართველი მსახიობი ... ქაჯყარაძე; 25. ადამიანის ბიოველი; 26. სტომატოლოგი; 27. კლავიშებიანი ინსტრუმენტი; 28. აშშ-ის შტატი.

წინა ნომრის პიროვნების პასუხები

თარაზულა: 1. აფაზია; 5. კაპოტე; 8. ანურია; 9. რულეტი; 10. საკურა; 11. ედმონდ; 12. იაპონია; 16. ქილია; 17. ხატია; 18. ომალო; 19. აგუტი; 21. სქემა; 24. ბრასი; 27. კასაცია; 29. რაბინი; 30. დიარეა; 31. თავაძე; 32. ნუტრია; 33. მილანი; 34. ემისია.

შპიულა: 2. ფანტასტი; 3. ზურმუხტი; 4. ამანათი; 5. კარიერა; 6. პოლემიკა; 7. ტიტანიკი; 13. აპრობაცია; 14. ოტია; 15. ისტორიანი; 20. ურვა; 22. ქალამანი; 23. მური; 25. რომა; 26. სატელეტი; 27. კლივერი; 28. ანდანტი.

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. რედაქციის აზრი შესაძლოა არ ემთხვეოდეს მასალის ავტორის მოსაზრებებს.

რედაქცია პასუხს არ აგებს უცხოური პრესიდან თარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე, აგრეთვე სარეკლამო განცხადებების შინაარსსა და სტილზე.

რედაქციაში აღნიშნული სტატიები იბეჭდება რეკლამის უფლებით. რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

მთავარი რედაქტორი
გიორგი თივლორაშვილი

გამომგვამი რედაქტორი
გიორგი კვიციანი

მთ. რედაქტორის მოადგილე:
ლია იაკობაშვილი; ნათია გორდელაძე

სარედაქციო კოლეგია

მის.: იოსებძის ქ. №49
ტელ.: რედაქცია: 238-98-88 რეკლამა: 237-78-07
ფაქსი: 238-98-88

contact@kvispalitra.ge
www.kvispalitra.ge
სარედაქციო ნომერი 1518
„კვირის პალიტრა“ გამომცემის ორგანიზაციით
გაზეთი დაიბეჭდა გამომცემლობა „კოლორი“.

გაზეთის გამომცემი შეგიძლიათ ინტერნეტით, ვებ-გვერდზე: www.elva.ge ან სატელეფონო შეკვეთის საშუალებით: (+995 32) 2 38 26 73; (+995 32) 2 38 26 74
ადგილზე მიტანა უფასოა!

კოლორი
აპოლონი
დაიბეჭდა სტამბა
კოლორი

„პალიტრა“ სხელი ხაზი
2 19 60 13; 2 19 60 53
ან მოგვწერეთ: 91110